

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 5 af 10

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Alþingi – Þingvallafundur 1888

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-3, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

manna. Þessar verð: ekki nái næra með því að hefja Ed.-kommungjörnum. Fyrir þessar sér og mæg dæmi um óvistasta frá sinn sem í bænum Engla-landinga, sem meðin fór verð: að miðurbenna að se fullkomlega frjáls. Ed.-nái kommig öll stjórnar: Queensland, New South Wales, Tasmania og New Zealand, en: Tasmania og Victoria sé með valdir til Ed. og bæti: borsmíningarverðum og björnagreiðum undan fyrir miðblan dagsins! Það Englandi sjálfu sér og næm verulega öll Ed.-kommungjörvin, en Engla-landingar sér hærðir: stjórnunum og stjórnar að ferðum og brundur þeir því ekki hefja teknit upp fyrir borsmíningar og heldur þeir fram heima og i miðblan dagsins. Ef þeir heftu eigi samþorst með þeim af manava oldi meyrun, að þeit væri rétt, fótt lítt kumi rannar að vera varheiga verð að taka eitt einasta atkví: ein stjórnloágum annars þjóða, hér Engla-landinga; og væri þeir réttast að taka þeit með, að Alþingi hefti alls-ekki frv. rétt: fjármálaum? Þessa 17 Ed.-mein að: að velja ín tilhátt til hinna politískra stráumar. Þeit að að vera með, sem gatn og vildur fylgja fráum fórfum landsins, og þá með væri stjórnin eins fær um að velja og bjósendunum. Auðvitað mundi stjórnin mest rétt fórt val fera eftir vatnum hinum innleidnu stjórnunum, en val stjórnunum sér eigi óbendit. Þat þeir, að 3 fyr. eigi að velja ín fjórtugum. Með fremmum segja, að: Ed. séttgi fulltrúum fyrir alt landi, þeir að þó sér miðblu fremmur vissa fyrir, að þeir sér kennase landsbætum öllum heldum en ef semin fjarðuneyrar eru e.t.v. engan fyr.: Ed. fái sér og sétt fyrir fyrir, að meðum af ginsum státtum verð: björnir af stjórninni, og geti hinum þeir ekki tilnefnt töma ambættis-

4) Nál. Alpt. 1889 6. s. 447, J.A. Þj. Alpt. meint, fyrir megi bæta stétt borsmíningar, 1889 A.d. 616, fín Þl. l.c.d. 637. Árslíðum miði: miðblu álit: vísir. En Þl. l.c.d. 622, sem vitnar: mit eftir besta knæggingsins fyrir sjálfst að: Þessara meðborgarkjós fyrir rétt atkví.

1) Nál. Alpt. 1889 65. 447.

sta: dildinni sjóknagt. Því fessur verði því
þáttur á sama hætt og dönnarar, en verði
daki settir frá embætti nema með döni.
Það hefð spennig miðla fyrðingar, at
þeir sé óafsetjanlegir. Ef þeir hefð sann
feminagr, eins og óla verði, at þeir
hefð, þá verði þeir at fáva eftir sinni
eigin samfeminagr og fylking frent
af öllu, og það að tilhits til réstakra
skotana fyrðarinnar fyrir metan og
stjórnarinnar at ofan. Þeir sé því
moldurskunar blætanithungr miði hafi
ingastrænumma at metan og breytting
hugrises at ofan.² Þær að meiki sé
liklegt, at fum. að: andi að mestu og
bestu líti: eftir sjóknagt, fari sé henn að
þei hafi: á besta skeidi: at henn hefð feng
ið miðla lífsvegurh og fari megi braurt nið
þóri hennum huggilegri ráðum en frí
þlein, sem ungrí sé. Ef fum. sé daki
lengur fær um að gera fyringarhunn
numi henni liklega sjálfrum fima til fær
og ef daki numi minn henn aðta hafi vit
fyrir honum. Ekkie freman að ekki til
at setja aldurstakmark fyrir fum. en
fyrir ambættisnumur, en það sé aldrei
miðkis erfðaleiken að þer að fai fai
elhvernum til að regja af sér.³ Regul-
an að komungbjörni, hafi og sigrat, at:
flæstöllum máluum blandist skotanir
komungbjörvin og fjosbjörvinna fum.
Verði: um um annat, svo að a milli
þeimr eigi sér eigin fört flæks-
skifting stat. Sefur Annbjörður Þórsson
mi eins og áður hafi tiltegna gvirhingi
um, at hennum hefð aldrei komið
til hring að gefa stjórnini at bera-
sitt ofan: samfordinar sínar og sam-
vísun, enda sé henn samfari um um,
at stjórnin vilji ungr síður en ^{sjálfrum} henn
og óðrir heg og heill fyrðarinnar,
það sé ó eins fylkingarnumur en
eigi tilgreungsnumur, sem vái: incht-
um: Ed. Úrgrá fessa verði daki
sé með saglegt við það, fóth allur
fum.: Ed. sé stjórnbjörvinum

2) Annly. Ísl. Alpt. 1889 A. d. 612.

3) Þ. A. Þj. l. c. d. 616-617.

þeim teknirðum, sem át fránum
séjir!

Mótmælin agan þessum rökum eru
misjafnlega ákvæðin, þanni g er því hafi
ist fráum, at þau mani einsdani: heim-
vinnun, at Ed. sé sva skipt. Þær komu
legið: þauða sé at afra álit: þær svipar
Eru sé miðali mannar sé þær á, at atjörn
in sjálf sé: vanninni kosin af Ncl.,
svo át álitu megi Ed. kosna þær eins
og tvöföldum borningum af Ncl., ofl.,
sem agra man á. Þauð sé at vísu rétt, at
Ed. megi ekki vera hæf Ncl., en ekki
sé hæfva, at hin verði atjörninni hæf,
eins og verða meðan, at stjórnun lejósi
hunar. Saugt sé, at Ed. mani ekki verða
stjórninni hæf af því, at lejórit sé
afhengt. Hætt sé, at þetta sé talsvert
hæf: maki, en því hæfði: alveg eins
mátt koma fyrir um Ed. kosna af
Ncl. Samríkunum sé, at fegar með
hæf: einn sínum verit kosin með ein-
hvervi ákvæðum skotum, það mani þær
ekki breyta þeim skotum, þótt þær
sé kosin afhengt. Stjórnborning
sé og alls-ekki fers ekilis, at hin frigg
: : heldrara Ed., því at ef einhvernt
seti framagjör stjórn, það agetu með
hæfist við at fá raciðala Ed. Besta
friggjing fyrir göðri skiptan Ed. sé at
breyta með til afhengver setu þær, og
þær sitji með af gresum stéttum, annat-
hvort þanni, at þær sé sjálfbjörnum til
Ed. Það fad sé sett sem skipt: fyrir
björngugi þeim; oft hænt: meðan minn-
ig heim older og mikil vikidani og
þus flíri skilyrði: Vítur ^{er} ~~st~~ Stuart Hilli
: bokinnum How fairs the field: um, at rén-
hver Ed. á fyrri mani verða megn-
litil til mótsþygðum, meða hin hafi
stod: sjálfi fyrsti, a.m.b. tals-
verðan minni blita á bak við sig.
Hinsétt sé undir því komin, hvannas
deildin sé samsett, mest undir hinn
hverft bokmeð hin hafi: fyrsti um á
bak við sig. Þetta megi t.d. sigi af

lævandadeildinum enker og eins umi fara
hér; ef Ed. hafi ekki talverða stóð hja
meinum bluta löjtönnunum þá umi hin
ekki til langranna geta veitt miðstöðu
löjtönnunum Ndl., en eigi hin stóð: löjt
inni ðó talverðum bluta heimur, þá
umi hin hafa ákvírf og þá eigi hin
þat líka skilt. Eftirtektarvert sé, at:
Victoria, sem sem löjtökjörin Ed.-sé, hafi
komist upp miðill ágætunar og miðill
deildarinn, sem adhrei hafi komit á: öðru
nigldum Bretta. En frítt fyrir gallanum,
sem á Ed. verð: þessu skipulegi sam-
kvæmt, þá sé of miðill ábreyðar bluti
á felli frv., sem hafi miðilega kost-
u. ö. l., og afsteva þannig löjtina frá
á segja álit sitt um þat. Skipuleg
fettra að: heldur adhrei hafi til meins
verros en át dældur af stjórnfegji óði
hafi þann miðum át komast: agnum
þurkt, sem komumur hevur sem 2d.
að: segjat staðfestingar. Afleitungrin verði
þannig augin öðrum en sín, at meitum-
vald komumur verði krofalt. Met þessu
að: stjórnun ^{þessu vegna} löjtökjörin komist öðru til
heldur en frv., en sem hin fagur hafi
i valdi sínar hevur ekki er, og þó
þessar tilb. sé þannig þat: labari en
skar. Frv. Ndl. og niggildandi skipules

1) fom 'I. : nál. Alpt 1889 L. 4149, Alpt-sé ekki vett at standa á móti: þeim!
1889 A. d. 532-533, 636-637, 639, 653-654.

Aðrir líka fær a móti: sva á, at
þær sem vitat sé um fullkomna öð-
reigin landsmanna met verandi fyrir-
komuleg Ed. sé fari frá leitara at
atla þeim at fella sig við þat, at öll
Ed. verði stjórnkjörin. Fetta áker. sé fari
óautgengilegt.¹ Þat: löjtökjörin og stjórn-

2) Sigurður Ármason Alpt 1889 A. d. 537-
538, Skuli fórunnsson 1. 627-678, Gafot
Gudmundsson d. 619.

in umi veljus þa merum, sem sé
hvorum um sig heft fylgjandi at
miðum. Afleitungrin af þessari skipulen
Ed. miðindi fari ekki verða sín, at löjt-
ökjast feng vat: uktist: landinu. Heldur
fverft a móti, a-m-d. miðindi þa betra
þeyris landsmenn at hafa löjtökjörin
stjórn en þa, sem mi sé, og at
hin heft: ^{meag spak} meag a landsbættum

1) Sigurður Ævarsson l.c. d. 631-631, sbr. Gakol Guðm. d. 653.

2) Skuli Þorvaldsson l.c. d. 627-628.

3) Gakol Guðm. l.c. d. 652-653.

4) Skuli Þorvaldsson l.c. d. 628

5) Gakol Guðm. l.c. d. 653.

6) Gakol Guðm. l.c. d. 619 d. 652-653.

þegar Ed. verði seora skipt. frá
muni ómögulegt, eins og dæmin hef-
sigt, at boma þeim mánum i ægnum
Ed., sem stít: à móti stjórninni,
frátt fyrir þat spott meiri bluti alls
þingssins sé þeim fylgjandi; fari mil-
hefni: Ed., þan komist ekki lengra!
Stjórnin þarf: fessa fyrir komulags
à Ed. hins vegar alls-deki vit, fari at
hinn hef: regjunarvaldit, en hinn vilgi-
benta fari? Meðan gfi stjórn landssín
sí: Danmörkin þarf: alls-deki þenna
ihaldsflökk á þingi, þingi vori að
eins gott fari, at eigi vori einn einast-
borningbjörnin fer. à fari, og alveg
meiglekt constitutional ihald, at þingi
get: ekki aðst meith at höggum að sam-
þykðris komulagi, og komulagi eigi að
samþykðris þingssins. Ef aðken a móti
stjórninni fari: at meira: um: landi
það kynnis at virðast full förf a
ihald, en Ed. að: at vera sem óhat-
mt bat: stjórninni og ^{þjóðlumini}_{væntava} ³ fagfir. Gildur
ekki til bota, at fersar borningar eigi
at vera fyrir alla af, fari at komast
og santi get: eins miskeppast borning
eins og öðrum og það eðki til bota
at hinn aðlli af: lanest ⁴, auk fars _{það er}
ábor-regnesarsetja um fíjöldbjörna sem
borningbjörna ⁵.

Síðan um. verða um hinn enda-
legur till. Ed., at Ed. ^{ad miðunum} _{það er} slæði, borin
af aðstæðum. Fersari till. var fyrst
breykt af einum andstæðing borning-
björninnar Ed. og það takin sem mið-
unartill. milli Ed. fyr. m.: Ed. og Nl.
Hætt ferslikum fræðilemum borningum
matt: fari til Ed. slæðsamtaka og hopp-
lega; ihaldsramma meiri, einheim af þeim
være borin af: lanest. Að þenna hætt
get: xit fyrir óhatni Ed. Af till.
mönnum er fari einnig hæddit fram,
at hinn sé miðunartill. milli fersira
uppstæðus, sem feldar hef: verit, svo
og, at hinn hætti færði framvegur, sem
hef: gildi um slæðum Ed. at deildin sé

1) Þær Ísl. l.c. d. 751.

2) l.c. d. 752-753.

Fáttar, er, at öðurt megi, at Ed.-verndi starf
forsm skiptulegri mejög: haldkrossa, en spott
kjösendur til Alþingis gat: engi heft
heims á hvíf á horninganum fræ. til Ed.
fræ vernd: þó hérnum megin: færri deild
og ótun en lægst um hit: tuin
horninganum færirra hornir af mörkum
sem tilgöt: at hefa traust fjöldar
í vernd. En færri vernd: samst ekki
meitt, at: fræ. Ed. sé hauit óskuna
en: fræ. Ed. x

x) Mál. meiri h. Nl. Alft. 1889 l. o. 573
og 574.

3) Árni Thorsteinsson fr. d. 762-764.

Alft. 1889 A.

a-n-l. stjórnbjörvin og a-n-l. ljóðbjörvin
og mani þat ekki geta orðit ástæðingar
steinn. Það er og spund, hvort landshöft
magi telji, at þetta skipuleg Ed. geti orðit
fræ. til trafala hja Stjórninni; og hæggan
landsh. at seo mani ekki verða, því
at stjórninn mani ekki leggja áverstur á
hvemming Ed. vernd: samsett, af hinum ekki
sé ekki samsett á sama hætt sem Nl.

Mótmæli hennar fram segir tilh. vegna fræ,
at ein se eigi vist, at fræ. Alþingi um
mejja skiptum austrvaldanna fari leggjildi,
en þat se næstsynlest til fræs þat
vernd: ekki allt of líðir meiri, sem hýsi
Ed. Það sjálvum ekki hinn mejja fræ.
vernd: horninganum: hérnum eru fárra
mannar, f.e. 3 til 7 manna: hvarig
austrvaldi, at ekki se meill of træggi-
mejga fyrir, at: horningummi henni fram
samur vilji landsmanna allra. Spottar
það se: tilh. hvorki tekist tillit til vatn
mennalegja, baugtakanna né hefðja-
ritum, og fræfji meiri at hita á horningum
síu ótun en þessir statir se svifur
politið sláum örthindum. Það eru og fræ
völk at, fóllasjöldi se seo miðgáfu
: örtunum, at hit vært misvætt:
vernd: af, af till. vernd: samþ. óbreytti
þetta fyrir komuleg se ekki træggihest
og gat: nærmast stat: at óbreyti. Engi
austrvaldi at vera grundvölum horn-
ingum vernd: at bæta mið og take ein-
hverja ótva horningast fræ með, en
i till. liggi þó visir til at ráða fram
þer hinn vanda sömu spurningar um
skiptum Ed. 3

Um landsdómum er þei haldit
fram, at af Ed. vernd: hornungbjörvin, þa
máss henni at miðla heft: fígjinger
sína; enda se mejög hérst, at ekki
dómen se með öllu óhlutdólegir. Þínusvæg
er vint: at ekker a mið: þær, at hinn
átt: dómstóll: innanlands domi: i
slíkum tilum, en þa fylgi af sjálfr
sér, at dómendur: þeim domi megi:
hvornig. © Þóldinnar setur eiga, enda vist:

1) Nál.: Ed. Alft. 1889 b. s. 447.
sér. S-A. Blj. Alft. 1889 A. d. 614. og nál.
meini bl.: Nd. Alft. 1889 b. s. 572.

2) Skráli fær. Alft. 1889 A. d. 627.

3) Alft. 1889 b. s. 451.

4) Alft. 1889 B. d. 1125

5) Alft. 1889 A. d. 724.

6) Þá að fáman s.

ist vísar ástæður fyrir því, at þeir
sé sunn óberandaðir við önnur störf
en domarastörf sín! Af öðrum er
þátt þær í móttalið, at landsdóm-
urinn verði kraggarni en landsfyrir dom-
urinn. Í landsdómum ségi landsfyrir-
domarar einnig seti og sunnfrænum
sé heimilt at vogja 5 ín landsdómi og
þurfð fari næmst að atha, at bluttorsagn
verði vitköft af domendum?

"Í Nd. var Sigrún Stefánsdóttir fráms
1889 fær. til l. um lörest. á 14. og 15. gr-
stíðar. og 18. gr. l. 14. sept. 1877 um kom-
vínun til Alþingis.³ Þær. 51 skulda á
Alþingi síga seti: 36 líjóðbjörnum fær., og
8 af þeim sitja i Ed. en 18: Nd. Þær.
9 h. skal stofna h. og líjóðbjörnum: Ákveyna
og Þrafjörð. Þá skal og skifta fær. óf-
rivi níðun á líjóðbörnum en áður hafi:
verit að, fannig að sunn síga að líjóð
3 fær., önnur h. og sunn önnur 1. 200
sem náan segin: ag. 15:5 3. umr.:
Nd. var fær. samþ. með 17 samþjóða
ákvæðum og sent til Ed.⁴ Í Ed. var
fær. fælt mið 1. umr. ein umræða um efn-
málaars með b. alker. gegn 4.⁵

Til stundumins fær. er vitnað:
fær. þat, sem síðasta fær. samþugt:
og gefið sinum landsköftingju þá.
Síðan hafi líjóðin leitið vilja sunn:
ljós á færavallabundunum og fær-
málaþundum. Þat líti að fyrir, at líjóðin
hafi ekki á mótt fari að vera færur
bostret, sem líti að fjölgum fær., og
að fari að hinum vilji vera bostretum se
ekki síðasta til að segja henni um
ferra þær. Áðalástæðan fyrir fær. sé með
sígn á fjölgum fær.: Ed. súlbilegast, at
iskir líjóðarinnar sé að heims fráms
i lagaför. fanni, en stjórnin heldi eftir
sem áður synjunaðarvaldi sinn, seo að
ekki sé að hennar vætt gengist. Algengast um
land að að tala um komung líjóðinum flott
en fari fari þó fjarri, að komung líjóðinum
um domi ávalt fráms sem andstæðan flott.

ur hinum fjöldbjörnum sáð þeir sé andstæði
allri góðri heggsmíti, þen at þeir hafi átt
mikium og góðan fætt; gýrnum frarf-
þegun löggum; en : öllum mestri á hring-
málaum landsmanna, og þá einum stjó-
rnálaum, hafi þeir komið fram gegn-

1) Sigrúnur Stef. Alft. 1889 B. d. 1046-1048. stott tilga fjöldarinnar! Stjórnun velji
bonungbjörnum þem.: samvinni við ekos-
unnar sínar en ekki fjöldarinnar og
sé henni fætt alls ekki líandi, en fætt
hef: : fyr met sér meðsagn á breytingu
Ed.² Síð aðstaða, at að staða bonungbjörn.
inni: Ed. sé góð til at hindra framgang
skarðsvega mala, hversfi alveg, þen at frá-
grannagrenum málauna verð: betri, en kraft-
arnar verð: meiri, og sé þei stjórnun
meiri líandi af hinum regni; þessum frv.
stod festingar en frv. síðasta finnus.

Vel að: verðt, at bonungbjörnum þem.
verð: með góðum og franglegum málu
at lokum, en mikil tjoð að: verðt, at
þeim dratt:, en þeir valdi, auk þess,
sem fætt sé meðan vegum algild verð:
at löggum verð: þeim meiri betri, sem
þau hef: verðt lengur á döfnum.³ Þetta
mal megi ekki búa aftur stjórnunálaum:

3) sami l.c. d. 1120-1121
Vilja, at bonungbjörnum verðt
með góðum og franglegum málu
at lokum, en mikil tjoð að: verðt, at
þeim dratt:, en þeir valdi, auk þess,
sem fætt sé meðan vegum algild verð:
at löggum verð: þeim meiri betri, sem
þau hef: verðt lengur á döfnum.³ Þetta
mal megi ekki búa aftur stjórnunálaum:

4) sami l.c. d. 1117-1118, 1051.
Vilja, at bonungbjörnum verðt
með góðum og franglegum málu
at lokum, en mikil tjoð að: verðt, at
þeim dratt:, en þeir valdi, auk þess,
sem fætt sé meðan vegum algild verð:
at löggum verð: þeim meiri betri, sem
þau hef: verðt lengur á döfnum.³ Þetta
mal megi ekki búa aftur stjórnunálaum:

1) Sigrúnur Stef. Alft. 1889 B. d. 1046-1048. stott tilga fjöldarinnar! Stjórnun velji
bonungbjörnum þem.: samvinni við ekos-
unnar sínar en ekki fjöldarinnar og
sé henni fætt alls ekki líandi, en fætt
hef: : fyr met sér meðsagn á breytingu
Ed.² Síð aðstaða, at að staða bonungbjörn.
inni: Ed. sé góð til at hindra framgang
skarðsvega mala, hversfi alveg, þen at frá-
grannagrenum málauna verð: betri, en kraft-
arnar verð: meiri, og sé þei stjórnun
meiri líandi af hinum regni; þessum frv.
stod festingar en frv. síðasta finnus.

Vel að: verðt, at bonungbjörnum þem.
verð: með góðum og franglegum málu
at lokum, en mikil tjoð að: verðt, at
þeim dratt:, en þeir valdi, auk þess,
sem fætt sé meðan vegum algild verð:
at löggum verð: þeim meiri betri, sem
þau hef: verðt lengur á döfnum.³ Þetta
mal megi ekki búa aftur stjórnunálaum:

3) sami l.c. d. 1120-1121
Vilja, at bonungbjörnum verðt
með góðum og franglegum málu
at lokum, en mikil tjoð að: verðt, at
þeim dratt:, en þeir valdi, auk þess,
sem fætt sé meðan vegum algild verð:
at löggum verð: þeim meiri betri, sem
þau hef: verðt lengur á döfnum.³ Þetta
mal megi ekki búa aftur stjórnunálaum:

4) sami l.c. d. 1117-1118, 1051.
Vilja, at bonungbjörnum verðt
með góðum og franglegum málu
at lokum, en mikil tjoð að: verðt, at
þeim dratt:, en þeir valdi, auk þess,
sem fætt sé meðan vegum algild verð:
at löggum verð: þeim meiri betri, sem
þau hef: verðt lengur á döfnum.³ Þetta
mal megi ekki búa aftur stjórnunálaum:

þem. fylgde hér megi ekki vera samein
mið fylldum; í öðrum landum, vegna
ástöðunarar. Það almenningur hér
sé ekki veru vantaður um annars stað,
og a.m.b. kanni henni ekki fremuð
velja fáa þem. en margar, og litil
lítunci til að stjórnin velji betri

- 1) Sig. Skaf. l.c. d. 1050-1051, 1118 ~~1113~~¹¹¹⁴. menið til þingretta en fylđin sjálf.
Aldrei hafi verit levertat undan, at ~~1115~~
leininga vantað: haldeksa til þing-
mennsku, og af fíma megi 30 hafa
þjóðbjörnum þem. megi fíma 6 i viðbót.
Fyr. sé best: höflegt og frjálslegt?

Audstæðingar fyr. eru samræla-
nn. at alftilagunum fyr. sé sé að
fjölgj. ~~þjóðbjörnum~~ ^{þjóðbjörnum} þem.: Ed. ~~E~~ ^{verður} ~~haldit fram~~, at fótt ^{þjóðbjörnum} sé góður,
fá verði að heoma honum fram: öðru
formi. Hinni skráðum ⁱⁿ er fó ^{við} ríkari
heldit fram, at varat sé að draaga in
áhrifum konungbjörnum þem. Ákvæði:
konungbjörnum þem. sé eins góð og holl
þjóði ^{um} eins og ákvæði: þjóðbjörnum,
enda sé fó ^{öv} ^{sjaldan} að ákvæði
agreiðist eftir fersu, ^{andurskránum} ^{þjóðbjörnum} ^{þjóð}
sé einn málst, sem fóin hafi gildið
verit einðvegin að miði. Konungbjörni
hafi fylgst fram með eins miklu ^{áhuga}
og þjóðbjörni fóin málum, sem óvan
og venr hafi verit aðgengileg fyrir landi.
Honat sé að agra vatn fyrir og byggja að
at stjórn og fylđi sé tveir málsparter
sem eigi: aifeldri hvaráttu. Stjórnin
vili fylgja fram óllum óhengamáluum fylđi
árinum, sem ægti miðat til að elfa fram
fari og heigild landins og fó ^{si} ^{vö} ^{þjóð}
bottuleg berning, at stjórnin sé landins
ívinmæti. Fó ^{si} ^{vö} ^{þjóð} brenna vit, at málum
sé flausdræt af: Nof. og komi fó ^{si} ^{vö} ^{þjóð}
vel fyrir, at mál sé látin fara in Nof.
til fers, ^{as} fó ^{si} ^{vö} ^{þjóð} að dreppir: Ed. Alftilagun-
nar kvískiftunagrunnar sé sé að gínta
fyrir, at illa undibúin mál og vanbreygt
sé afgræidd frá þingmáli, og sé Ed-virk-
num að let að fylgja: haldstefnumi. Til
fers at felta get: orðið sé ein kraggning

best, at konung lejönnir aði komist fram
ákvæði sínu, því at þeir sé ekki sítur
íháttur en fegjólejönnir fyr. og auk
þess vorsteins meðan og vegarinn, og geti
þá fæt ekki eins í sjávent, þótt got mið
nái ekki fram at garaða stóral, því
at þau komist fram með tímum,

1) Heagn. Steph. l.c.d. 1048-1049. 1120-1121 þ.þ.
Ólafur Þorstein d. 1119-1120 og Þall Þorsteind.
1124-1125.

Þá var hegn og af van hugræt mið nái samþykkt
Hunnagan sé alveg ástæðlaust at segja,
at konung lejönnir fyr. hefji spilt fram-

2) Heagn Steph. l.c.d. 1048.

gangi áhugamála fjoðarinnar, hingat til
hefji þeir ávalt verit: minni blæta og
þeir ekki einn getat vildið virslitum
meins málss. Þó eru lík kemur óhátt
andstæðingum fyr. sannan, at engin á-
stæða sé til fjoðarinnar fyr. og ekki sé
fólk fjoðarinnar landsmanna slík, at hin
gefji ástæðu til fjoðarinnar fyr? fyr.
sé þeirar: fæt flæta, flæri at blæt-
falli en annarsstæðar. Hjög erftið vegu
mentunarleysis at fá hin göða fyr, því at
Sölabingar vanta alveg hina svökölldu
millskjótt, en hins vegar hefji almenning
innum meða mentum til at velja göðu
og hafa fyr. Þær þeir til? Ekki
sé það illum neig ástæða til fyr. fjoðar-
innar, at störfir sé ordin seo mórg og
höllbreytt, at þau sé fyr. afvalin, því
at það vildið var at várta bót að þei með
hingat þingstímanus ða með þei at hafa
þrófupptök at komma þau fyr., en þau
inn: þingið til fers at fanni undið
hingat at og fyr. sem kenna, vildið betur
undibundið, bætis en bent að, at ekki
sé velt at afgræða þetta með lánadártugs-
ðarvaldum í heildar]: ðessum velli
vit at jskv. málid: heild, enda sé það
eftirtökunarvert, at: Ed. haf: einn af
höldingum stjórn. Varáttunum fall-
ið að, at öll Ed. skuli vera stjórn-
lejönnir? (Gleiv inn komi vidban.)

4) Ólafur Þorstein l.c.d. 1115-1117.

og náður sé það lang rölt at vilja beth-
nið af fyr.: Nd. til fers at fjoða með
um h: Ed., og fari það: aðra átt
en fyr. 1887. sem fækkat: fyr.: Nd.

5) Heagn. Steph. l.c.d. 1049 og Þorsteini
Þorsteinson d. 1053-1054.

1891.

A þingi 1891 höuru þeir Benedikt
Þorsteinson og Þógerður Stefánsdóttir fram
i Nd. frum til grasaðarhafnum Reykjavíku

1) Alft. 1891 6. s. 128-135.

málefni 'Íslands' Fær. getta vor i öllum
árinum, sem hev skifta meðlem mali,
sambly. fær. Ndl. 1887, og fær.: 521
ábret: 5, at: Ed. atígi 17 með kosin
um land alt eftir áber. færin, er sett verð:
: kosningal, og: Ndl. 24 fær. kosin: 1
björðumum.

5:5 h. um i Ndl. var Pál Briem
fram brot. um ótra skipta færingsins
áður réttara segt Ed. Þann vill halda
tölu fær. óþreyfri sp. e. 36, sva og
tölu fær.: deildunum, 17: Ed. og
hý: Ndl., þó og at færsem tölu
öllum megi brenta með l. Alþer.
: Ed. skulu kosin af nýslurafdum,
3: hvernig aukt: , Alþera. : Ndl. hús-
vegar: björðumum. 5 Ndl. Skjörtimá-
bit allra fær. á at vera 10 vir., en
þat má stytta með högum. 521. 5:5
áber. um færgröf: 513 berist, at
hverugs Ed. megi vjála í samfylki
is kennar, eftir at landstjóri lefir
skipt vægilegri færji saman aðaft
en saman komit, s.k. 524 fyrri en
færgrjóf lefir verit saman 10 virur.¹
Till. Pál Briem við 53 20-21 um ótra
skipta færingsins vor feld með 13 allra
agru 7, en brot. hús við 513 hús-
vegar samþykkt.²

Innrit: Einarsdóttir og hérus
Halldóttir voru bært einnig við h. um.
Ndl. fram brot. um réttala breyting
á skiptu færingsins. S.k. till. færir
í þessum tilgangi skal færgrjóf verða
óskift. fær. skulu rannar eftir sem
áður vera 36. fær af 17 kosin
um land alt eftir áber. færin, er sett
verða: kosningal. og hý: björðum-
um landins. Tölu fær. má brenta
með l., 521. Skjörtengisskiltagi; tilgreint
sem áður áður við Ed., skulu miðeiga
við kosningar um land alt, 523. Í
samræmi við fersa breytingar brentast
óll fær áber., sem við deildunum áttu
þannig at mið efer færur mið með við
óskift fær og stórf og atildir

2) L.C. 5. 256-257.

3) Alft. 1889 B. 606-607.

deildanna fárust yfir á þat. Þær stóðlega
er þess at geta, at skr. 336 skul
væta leigafr. Þá varum sínum um à Al-
þingi, og mið fyrstu um. ventur at
samþykkleja frw., eins og spáð higgur yfir
frá fjörðu um. Þá fella þat. Þá fyllur
vitaulega 337 um manndafjöldanum
var aðgreining deildanna miðum. Á þann
valdís à vottagjafa er skr. 349 fengit
Alþingi: kennir. En landsdóminum
er breytt svo skr. 348, set: stóð allra
þor. 2d. skulu eiga þær seti: 17 með
en Alþingi byggis til þess afililegt, og
í samræðum við þat falt miður ákvæðum
brennig fari af björktimabil þingins
síðan metum dómumum starfum. Þó
er og 349 breytt svo at ábora Al-
þingis kennir: stóð ábora Nch. Ath-
bærinn sunnunum breyst. à 3513, 1g. 30, 31.
34, 35, 38, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48.
Fyrsta till. af þessum brett. var feld með
19 ábor. gegn 1 og hinum þær með taldar
fallnar? - Frv. var samþ. við 3. um
Nch. með 18 ábor. gegn 3³, en falt: Ed.
frá 1. um. með 7 ábor, gegn 1⁴.

1) Alft. 1891 C. o. 257-258.

2) Alft. 1891 B. d. 104-610.

3) R. c. d. 748-749.

4) Alft. 1891 A. d. 324.

5) Þátt þriðju Alft. 1891 B. d. 499.

Um till. l. þor. um skiptileg Alþingis
miðum líklu um. Þenni till. studdingar
er sagt, at eiga sé breppilegt, at: stjórn.
frw. sé ekki sett meiri ákvöndun um
brennig þjóða skuli till. Ed., en með
þessari till. sé vettuv manna kveggjan
svo vel sem vanta mögi⁵. Gegn till.
er þau farið fram, at vannar sé alde-
legt, at mið sé ekki heldis fram sömu
skiptum á Ed. og á síðasta þingi hafi
komist fram. Þó hafi rjótsagnar kennir
áth at eiga seti: Ed. og þau till. dant-
ans, hevur dælir: andu sem fær um
ordnun. En spurning sé, hvort veðurungs
Ed. eiga ekki at gagna frá eimini plágu
til annunar eftir þessari till. A. m. d. ic
veruleg⁶ engin, hjoðleg tanggaging: at sjólan. björ-
fum: Ed. þær sé lægsta stig umboðs-
valdarsins og: þær einhvern kennir meiri
sem dragasíði: svítarvalens og mik-
ið líkt: till. sin teknar kennir i hératt: Ekki

I) Audvarni XVI. ár. Þ. 1-45.

Hl. c. 3-31.

Arið 1890 ritati Þóll Biriem gríðar
i Audvarna, sem henni nefndi hér stjórn
ármal Íslands, fyrir vísunum henni eigin
málsins, og m.a. tiltegna Alþingis
um skipan Ed. og landsdóm, sva og
gjefur henni skyrslur um, hvorveru spæstum
stofnumum sé fyrir komið viðs vegar
um heim, allt aðvirkat; atöruum drátt-
um, Talar henni, at Ed. komin af stjórn
og aðstæðum, eins og vera skyldi sko.
fro. Ed. 1889, meini verða miðög: helds-
sögn. Hinn aðstæðaskjönn fær. meini
eftir því, sem kímar líti fráum, geta orðit
N.d. aðið enfðir, en samt sé engin frá-
agnarsöle að samþykktja getta og: miðög-
um löndum sé skipta Ed. talsvert óat-
agnilegri.³ Þá seggjum, at fótt lands-
manni hafi eigi viljat helda stjórn-
borningum til fersi i fyrri formi,
sem fær hafi verit, fótt sérspáðki
á veru megi ekki fær af draga þá á-
leytan, at fær sé mótkallnir till.
Ed. 1889, fær at sko. Fótt hafi stjórn-
kjörin að að vera afþarost, en dikt sé
einnátt vel fólkast: öðrum löndum.
Fers veri líka að geta, at fóssar inniheld
stjórn sé að komin, sé líklegt að meiri
hafi stjórn, sem sé: samræmi við full-
trúa fyrðarinnar. Eftir því, sem Ed.
verð: skipt, sé ekki heft að segga, at
deildarnum sé fulltrúan einstakra hef-
sta, hverski fær stjórnkjörnu né hafi
þær aðstæðaskjönnu, Ed. meiri verði
varað skatáttir fulltrúan lejósenda
ýfirlöft. Ed. sé skipt til að helda
við N.d., fær sem hinn sanní vilji:
landsmanna eigi að koma fráum, og að
fessvegra borning Ed. sko. Fro. full-
meist tiltegningum fótt misfætur
bundi að vera a, sva sem fær, fótt
Thorsteinson hafi bent a a fyrri.
þær amarkar hvernig fja nökkrum við fótt
at Sunnlendingagjöfum og þauðstæ-
ðinn standi bent að viga se ö. b. gagn-
vart fyrir Borgarsjóðusafn Reykjavíkur.

1) l.c. s. 35-38.

og undanstað stóð opptíðast
og skjefur varð með, óskarð
M.l.c.s. 35-41-47;

3) l.c. s. 44.

Þótt móður, teknunum til, varð
álfur fyrir hér til, og valt,
og ólyðræðir voru þó að, miðaður fyrir
þá, en ólyðræðir voru, fyrir hér til, og
var með umsögnstóðum til hér til.
Til hér til, varð ófarið með, en, fyrir hér til,
og ólyðræðir voru, miðaður fyrir
þá, og ólyðræðir voru til hér til,
en ólyðræðir voru, miðaður fyrir
þá, og ólyðræðir voru, miðaður fyrir

4) Stjórnarskráunálit s. 58-59.

5) l.c. s. 78.

bisettir; hefurjanik! Um landsdómum sér
þótt einnig ekki leggja fyrir Nl. sjálfa, at
landsgríðumum demí mið að hender vöt-
gjala? Síð mygg valdeamt hev miðit sé
i þótt varit að hafa landsdómum fyrir-
þjónum, enda hapti, að henni gotti fyrir
óhlutdrága?

"Í sama ári vitari og Benedikt
Sveinsson grein: Stjórnarskráunálit,
sem hinsfist sem vitaukumit Andvaran
þótt ár, ger vitum henni m.a. að skipti
Ed. og telur henni breytingar fyringsins,
að hinn upphaflega fyr. vera til spillis.
Fyrirkomulagði skr. fyr. Nl. henni:
bíða við frentilegum trúskiftunum
fyringsins, sem sé að samræma tveggja
fd. gefi meiri tryggingu fyrir gennsle-
legri rannsóken og verkbörni, og að tryggi
tilhjálptilegt: heldi: Ed. - Met fari að Nl.
bjósi Ed. sé sjálfstæð: Ed. horfið, enda
muni Nl. ekki leggja sérlega óhverf að
að bjósa Þóldssumum til Ed. að a fá, sem
bilegastir sé til að vega upp að móti um
henni. Það virðist almennum ríttatiskrif
sjálfstæð: og óhlutdrága landsdómum
mitur borat en góðu hafi alegri með fari,
að Nl., sem ókearnvaldæt hafi, bjósi Ed.,
sem skipi landsdómum.⁴ Met tilhögum
þeiri, sem Ed. hafi samþeyt, fyrir
að vísu vísara ósjálfstæð: Ed. að gagnvart
Nl., en óvin óbostir haldist, og þótt se
gagnstatt hagsharhatti fyrðarinnar, að
hinn treysti: stjórnunni betur en sjálvi
síð til að velja fulltrúna að leggjala-
fing sitt?

se sjáurleg ^{vara} trygging lagin, at þessi mun
se full-vel fallin til þessa byggingar-
mítla starfa. Einum se ekki líkt því
eins mikil trygging: at sýslum. ein
bjösi mun: Ed. eins og, at allir
borningarðarinn mun: sýslufélagin
geri þat, því at þa greidi ekkest fyrst
og fremst allir hennir söru mun og
: sýslum. sitji og auk þeim eru mey
ir flóri. Borningarðarinn tilheyrir
beinlæris albei fjötum og þær eigi
mága millilit: at halpa. Beinlæris fjöt.
borningar se bestar, enda se þat sögu
legur sannleiki, at fjötum vilji hefjat

1) Benedikt Sveinsson. Alft. 1891 B. d. 485-486. Þjósa fulltrúa ríma sjálf!

Sýr meiri umræðun um
um til. Sudriða Einarssonar og Þor-
steinn Hálldórssonar. Þjórt er uppi því, at
áðaláðstæðan fyrir til. nái vegusken:
Danmörku, sem sér svo songleg, at
flætin þar undan þjósa sín a málstofa
fyrir hvern mun. Engum Íslendingum
mun: öðra ekki, at politið ástand
landssins komist: sama horf og: Dan-
mörku sé, en miðög hatt mit, at seo aðt:
ordið, ef: Ed. nái horst ekki allt örnum
neglum en: Skd. En aðurkast mun
borningarfulla öðru vici, þegar bsd.
ðið bjösi: heild en þeigan ainstök
björðum þjósi? Þaí sé, ekki því sem
til hegi hér á landi, miðög erfitt at sána
áber. um borningar til Ed. Hér sé
engin lega ekki nema ein stætt, band-
stættin. Kampstatarborgar og embættis-
menn sér svo fámenir, at vorla sé
best at salla þa stætt. Gerrevara sé
þággunarinn at myggja borningar til
Ed. á stættaskiftingu, einum þær sem
töl standi at fella henni konungkjörnu
þau. hvert. Spingið sé sunfrumen svo
fáment, at erfiðileikum sé bundið at
skilta því: t deildir.³ Si þau: rau
og veru bátlæst, næstum klægilæst, at
svo fáment þing sem varð skuli
sitja: tværnar málstofurn og se þau
hálgert aðgerð ekki vitlundur fylgum.

2) Þurði Einarsson. L.c.d. 520-521.

3) Þ. E. L.c. d. 505.

1) Sænus Stalðarson l-c.d. 525.

um þingum! Þarle sé at birtast mið, at
jálmun sé hegt at fá hefum ferretar i
Ed. skr. frv. og jálm-fámennumi. Þessi tri-
skiftingumni skiftist kerftan þingins,
af því leiti málvalfinga og at fléttir
menn sítji: nefndum en ekk. Ást vartat
se heft at viður leiti kostur, at málun verði
þverald lengur i þinginum. En með öskifti
þingjumuni gýmis þórar viðningur fáist.
Högnlegt verði: at afgreinda á ritandi mál
þejtan en mið gerist, t.d. fjárlögðs.
Með því verði: fagrilegga fyrir fulltrúa
stjóri at take fátt: og fylgjast með
störfum þinggrins. Með munni seggð,
at: öskiftin þingjumuni málun verða
ver in gátt: að. Til at sér varnaði mið
því hafi 5 umr. verit teknar upp. 1 umr
að: enda, fagrar m. n. skipti, 2-og 3-umr.
mundu svara til 2. umr. mið, 4-umr.
mundi svara til 3. og mið 5-umr. mundi
frv. annatkvært falt eða samþykkt inn
þess málveran breyt. kennst at. 2 umr og
mið sé fá gildi þar undirlega fyrirkomuleg,
at sinnum fum.: Ed., e.t.v. sá, sem sitt sé
til þessarar, að: mið:ð unslitum: Ed. á
mots mið kennske 2 fá bestu: Nd. eða
jafnvæl Nd. alla saman. Málun verunder
betur vald: sinni málstofu. fyrir
þingum breyt. hafi stjóri synjunavall ritt
öskert og að: beith því til at koma
i veg fyrir, at öskift þing að: fyrir
en mið heft fljóttis- og fljólnist:ðeiga
lagsetningum. Auk þess með samþykktja
önnur rátt til at koma: veg fyrir
þetta, t.d. at máltein fum. verði kennug-
kjörnum eins og aður, og at fléttir fum

1) Hétt er at að aða þess hin, at 1887 birti:
Grímnir Þorláksson: Andvára XIII. s. 204 of
grímn „varfari sjállsformáður“: Þar sem
hefur m.a. skýrri frá referendum:
8 viss og: heldralskrifum þess -

2) 3. E. Alpt. 1891 B. d. 505-507. 521-522, skrifstjórn² Ránum sé þot og almennt
at máltein skrill sé til hin á landi, eft
mála þeirra, sem bosningar eru heft til
Alþingis, og Boðið tekkas í Ránum við

1) Þáttur 4. kl. d. 576.

2) S.E. l.c.d. 508, 571.

3) sami 1. od. 507, 571.

4) S. 41. l.c. 576.

5) Þáttur 8. kl. P.C.D. 551-557.

hafa það ótum sunn fyrir, sem fyrðin velgir
fyrir fulltrúna sinnu, og sé þessvega
þjánni lagi, at eins málstofa munni græða
götu fyrir skrifstjórn. Þótt er það
heldið fram, at skei. ummálmun þáns Sig-
urðssonar hafi það meist verit fyrir
eindregnar öskir eins einasta fyr., fyrir
þeinvætninga, at tvar málstofur hafi
verit myndatár, en þær hafi verit mynd
under ákvírum á gáttis eftir að stjórnar-
háthá; fersi fyr. hafi sva lengið meiri
hl. - a sitt mið? - Vera megi, at það
fyrirkomuleg, sem sé stundgjá upp að
svo landsdómum sé óheppilegt, en þó
munni það eins heppilegt eins og fyrir-
komulegit skei. fyr. Mikil leggjandi
upp ír, at fersir munni verði borsir
i dómum af lærest. Til Ed. ^{ré} munni
Borsir auðvitað auknum vegna poli-
tísara skotana, en ekki vegna fers.
hvernig fær munni fyllt sitt: rith-
landsdóm. Þatva, at munni: landsdóm
sé borsir utan fyrirs, fari at það sé fær
ekki eins ariprinn af degðumum um rati-
gjafana og fær, er sítji a fyrri. Hitt
ré ekki meðrælegt, at fær fylgjast meit
i politík, fari at þeir danna skali, verði
fersi dómum eins og allir aðrir at fáva
eftir fær sínar, sem borsir fram: ríðan
og rönn. Alþingi munni vanda val rit-
og bjóða heft utan fyringsmenum, fram-
virkefendi lögfreðinga stað fær, sem
áður hafi verit fyr. stað vartgjálfar.³
Dómandur hins aðsta domstóls erigi og að
sitja fær, eftir sunn áður.⁴

Audstæðingar till. S.E. og S. 41.
takað munni i rann og venr vel. Fær
játa, at óskift fyring hafi mikilvega
borti, en það hafi og ymra mikilvega
galler.⁵ Sé ekki óhugrændi, at sva get-
farið meit timannum, at óskift fyring
felli: hagferant á Íslendingi. En sunn
stæðingur munni ekki ráðlegt at taka
það upp. Tviskift fyring hafi verit all-
lengei og ljóstir tölja það frekar bort
en galler, og engar raddir hafi sunn

komist um at breyta því. Trískiftungin
sé til þess at tryggja höflega fransíska
og vandlega íslenskum löggjafarnála, og
gjáta verð: at sá tilgangur hafi oft
vært. Frá órþvíssu fyrir þvír ferur sé
sérstaklega tryggjing. Þegar þú. sé
kvæddir til líningar: hvorri deildinni
um sig eftir misunumandi regnum.
Sku. fru. verð: Hér um talsverður
mánuð á skiptum deildauna, þú at
Ed.-menningin 17 verð: mánuð:
fylsta skilningi þú. alls landins og
óháðir albori lögreglapolitík. Sínum
borinum sé: björðunni, verð: fyrst og
frumst þú. Þess björðunni, fótt kann
sé jákvænt þú. alls landins. ÁJ
vísar rétt, at hev a landi sé engin
stæthaskipan: bíli. En fætta blykt: at
breyktar af meintreyr tímar, og vir
at fá borgarastétt, sem landið var.
Høggi mi mig um. Af þessum ástættum
sé ógatilegt at gægja at slíkum breyt
umum á stjórnarskipun landins.
Gitt megi all vera, at óskilt þing
myndi: sér t: l viðs hev a landi, en
tíman líði: þú at komandi leyfslötum
muni legg stjórnarskipunina: landi
rétt eftir þrófum og meintreyr hefur tíma
Eldri sé fótt alveg rétt, at fótt hafi
verit þú. Hinsetninga, báll Víðarín, einum
sem hafi verit valður at trískiftung
þing eins, báldur hafi managin þú. Tals
síug saman um fótt, vegna þess, at þú
hafi: eldi fótt fótt móg, at Alþingi fengi
löggjafarvald báldur og viljet tryggja, at
fótt fari vel meit fótt valð. Trískiftungin
hvengi: alþidningum sínum alveg ábyrgt
landstjórnarinni aðgurnant Alþingi,
þú at eftir-fru. sé eklett til, at ábyrgt
um sé fótt meit politískum dómurstóli.
En hvernig sé mögulegt at eklett til, at
þó þingið býði managum afhálfanum: þú
dómurstóli fái get: þúr fregt meit öllum
trískiftungum: heim politískra lífi: og
áthát sig í heimum sigrum straumum um
lit og þúr sé at fara afan í grófinum:

1) Benedikt Sveinsson l.c.d. 486-487, 51bdk. svar. Gens Páðrón l.c. 551-552.

2) Stein Þoroddsson. l.c. d. 572.

3) Gens Páðrón l.c. d. 552.

4) l.c. d. 594.

5) Stein Þoroddsson l.c.d. 512-513, 567, 733-Hd.⁵ - Sigurður Stefánsson d. 574.

6) Gens Gíansson fms. N.-f. l.c. d. 582, fálk. Árið d. 719-720, fórtákun Guðmundsson er því og heldur fms. að þótt hinn er kommusbjörnur hafi e.t.w. að einhvergi best: varð ósannála örðum fms. um stíðar meðt. Bokarskrifstofa: varð meðt og

Dómarinn verð: ~~sigat~~^{sigat} að fylgjast með einstökum um alhundum: löggjörnum áhunum sem varð hins politiska tilfs gildihöfut, og se það hefur tengt með fyr. en beth. - Aðgerðar sé venst að vera, að einfaldum breyt. i þessu miði, enda þótt sunnar þessar breyt. virðist heppilegan og astilegan; sjálfa ein. Í stíðar. málum er um að gera það sýna sem mestu festsu, enda veldi andstæðingum málins mikilli matur í þessum snábreytingum. Um gres atvrit: meði ferðumta en mest sé um verð að fá innlenda etjónum, og henni eigi fyrst að vegra að fá, þegar hin sé ferðin, verð: vorandi hildarni heimatókin.⁶ Þóles er að það bent, að þær eru þessar þessar líkamir breyt. hafi: ekki verið breytt átvar þarf: meiri tíma en ein að ráð a til að hugra henni.⁷

Fers mi aðta, að: um. kom fram sama skötum Benedikts Sveinssonar og henni hafði aður lít. t. uppi, að vegna samansöts þings varin var óhugsandi, að reglugjögð fjarhög gat: varða.⁸

Í um. vorin geyðar allhverðan árásin á hins kommusbjörnum fms. Þær telldir kommundannanum stj. og valdir i sammuni við skotanir hennar og leiti: þær flokkarsafli sinni: Ed. til að hindra að gres óhugmál björnumánum, sem sé stj. óhugmá, og þá innkunn stíðar. málid, þar að komast til eyrra kommuji, og mið hafi rekkarinn björðbjörnir að rambal við þessa herra um kommingun til Ed. seo að þær get: varð meðum fullönnunum um að mestu óhugmál björðanum komist ekki nema: að geymum hinsvegar uppi og segja að ekki hafa lít.: Í hins kommusbjörnum kíta sig, hitt sé engin skórum að vera þær sannanh.

er sannheninga þeimra fálli sannar.⁹ Það er því og heldur fms. að þótt hinn er kommusbjörnur hafi e.t.w. að einhvergi best: varð ósannála örðum fms. um stíðar meðt. Bokarskrifstofa: varð meðt og

þuggilægt at ráðat at þeir met síðum
kriggjum sem aðst hafi verit, fari at vitar-
lega hafi varanir sperrara manna verit rætt-
tildin mettel landins bæstu sara, en þeir
hafi verit taldir varanir i vísun og hafði
met tollheimintumönnun og borgarudeginum.

En miðst kom til Ed. var sagt,
at Ndl. hafi: met framkomu sinni i
málinu og fari at taka ekert tillit
til skotana og vilja Ed. aðst alls sam-
vísun dildanna í miði um miðst ómög-
lega, og mani fari yfirri dildannum,
Met spærður fr. sé samvisun vid hinna
kommagjörnum um miðst hefvað en þa-
ré meggj og þuggilægt, fari at ef hinna komið
á miði fjöldkjörnum fari og komungjör-
num manni fars eigi lengst at hitta, at

1) Þórus Stólfssson l.c.d. 1779.

3) Arnþjófur Ólafsson Alft. 1891 A.d. 311-312 hafa i þuggju at fella miðst fegar: stað.

4) Þorleifur Gíansson l.c.d. 317-318. málinum að: and: t frumengist.⁴

'I Ed. var borin fram og semþakt
það. fess eins, at alþingi skart ~~ist~~ í mið-
gjelum at sýja um, at Íslands-vatnajaf-
ritji sýgi i ritkisræti Danar, at þei hentu-
er snerti hin seinstaklega með því lands-
vis.⁵ Tíll. var einnig semþ. af Ndl., en
vid umv. kóki Benedictus sveinson
Ed. einhvæst fyrir at fella stjórnfro.
Ndl. fegar vit i umv. Telur, at met
spærður hafi Ed. sýrt parlamentarícht
gevvert. En aðsæt, at þeir telur
síg, sem hafi verit einn af endabrun-
köðum og fylgendum fars at hafa
þurkt frískift, ið hilla blektar.
fari at þeir hafi hraðit vit, at i frí-
skifting spengjins varin fólogin hin
besta trugging fyrir, at hrófum þjó-
ðum mannan yrt; gánumur gefinn, en þær
ekki volden náður: fætingumur að fes-
að of miðst flasfengi yrt: fó ofan á.
Hunn hafi aengit ut frá, at miðin yrt.
vald met meira ljóri og ákafa: Ndl. en
meini stífling og gat ni komi fram: Ed.
Met spærður og góðri samvisun miði dild-
anna hafi þeir vorat, at miðljum fjað.
arinnan yrt: best horgi.⁷

5) Alft. 1891 f. n. 341 og A.d. 385.

6) Alft. 1891 B.d. 138h.

7) Alft. l.c.d. 1376-1377.

Ulfur Þórðarson var frum: Ndl.
før. til l. um breyst. á 14. og 15. gr.
stjórn. og 18. gr. l. 14. sept. 1877 um
borningin til Alþingis! Þov. var sam-
hljóða fru. Sigrúnar Stélaussonar í
mesta þingi ðen. Þov. var sambagið
: Ndl. en ferk frá annari umr.: Ed.
met b. atkv. gegn 4.

Rökkin fyrir fru. hin rönn og
áttur: Samfaring fjoðarinnar um, at
borningbjörnir myndi farstan flokk,
sem að: meint að hringmánum fjoðar-
innar at bornt fyrir eyrir konungs.
Reynslan sanní fætta, ekki síst vegur
efirstandandi þings. Stj. hafi og óðin
línus játat, at hinn ekki til at borning-
bj. myndi flokk met fari at hafna þeim
þeim, sem hafi grett atkv. met hinn
um fjoðbjörnum frum., enða hugni hinn
sér viturlega skotann manna áttur en
hinn velji fái. Konungsþjörnir hafi
oft gildið: frum gír hins fjoð-
björnum, en þeir lit: a málin frá ann-
ari blót en hinn. Fegur eft sé til
nýrra borninga sé fæt til þess at
vili fjoðarinnar að: konut frum, en
nú sé alt konut undir vati hinsa kon-
ungsþjörnum. Glettan vid at samb. fru.
sé megin, fari at stjórnin heldi sagnum
arvæðum. Hí valdi kalli þjóð fjoð-
inni til hinsa konungsþjörnum, og aðu
þeir fersvegr að vera fari fegur,
at niverandi skiptunum sé breytt, fari
at fá munni hafi líkar þeim notart
betur til at hega fru. og bata þau
i stat þess fari felli þau minna. Um
jafn mikils verð mál dregi ekki að
hverfa: kostnendum. Fjöldum þeim
bæðum deildum sé til þess, at blutfell
ist milli deildaðra varðist ekki. Mann-
þjöldum hafi breyst síðan kostn. voru

4) Úlfur Þórðarson Alpt. 1891 B. d. 769-771 samb. og þurf: fari sig skiftunig á
skrifin í hevoddren l.c. d. 1324-1326 og þingasánum at fara frum. 4
Sigrúnar Árnason Alpt. 1891 A. d. 512-513.

Audmálin segur fru. en og hin
gömlur. Spennig er þeim línis vitnum:
© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ast. þær, sem stj. hafi farið fyrir staðfest
innanvergi unnesi. Af stjórnarpr. fengrins,
áttart að færðin fengi, eða ist, at mörnum
sé engin alvara með fjöldum fær. heldur
hitt at skepa vísun fyrir, at fjöldkjörni
fær. verði: meini blötu: Ed. til fær
þessu gjörmum: sé fær. fái óþarf, fari
at fær - fær: ekki annat en at býrði
mágn með meiri til Ed. til fær, at
áttuður farsæti: verði: at ðið ur lögi hina
kommubjörnum, fái að: fjöldkjörni vái
íð fær, hevur verði: farsæti og fái sé fær
stj. : meini blötu. Hitt sé illegi ræsat
at vilja draga ur valdi hina kommubjörnum.
björnum, fari at fær hafi eins gott vit og
eins góðan vilja og hinni fjöldkjörnum, og
eink fær hafi fær kommubjörnum fram
efrir hina meiri staðfestu og einum og
að: betur varist fær at haka miðan heim
kringtan skotanir myndja sér til viðs lyð

- 1) Meigr. Stjórn. Alft. 1891 A. d. 511-512. sér! Í Þórtart sé vísundilegt betra, at fungsí
sé: tveim dældum en eimni, en fættu fær.
fær vísundilegt fram a, at fungsí sé
i eimni dæld, fari at meimringi: fær sé sín,
at meini blötu: N. hafi öll vái: bæðum
dældum?

- 2) fom A. Sjálftalin l.c.d. 513-514.

Hóður ber Grímnar Þorvaldsson: Ed.
fram fær. til stjórn. um lövrest. á 3. 10.
og 25. gr. stjórn.

- 3) Alft. 1891 C. d. 330-331.

Skr. fær. skráði stjórn. 3. 10. að
fari undantekningar fyrir fær, at lagaför-
singuð hafi vís og ógildi fyrir Alþingis fyrstu staðfestingar
til að nái lagagildi, at ef kommunen
staðfestir aðgi lagaför, en meira lands-
síða seintókuði atvinnuvegs, fóð skal fari
heft óløyst fyrir næsta Alþingi, og
samþykkti hæðan dældin fengrins fari
þá óløyst að nái með 2/3 atker., fái er fari
með, idku trúar um ógildið. Þá fari
innanverð meðan fær ekki fari með
tök

'I um. kennur ekki fram
mánni skyning að aker.

Aðsk. var fari með 6 atker. aðginn
5 og var fær. fái teknit aftur.'

- 4) Alft. 1891 A. d. 412.

1893 - 1894.

A fyrir 1893 var Sigrúnar Árnars son fráinn í N. fyr. til stjórali um hin sérstöðum málum Íslands! Fyr. var sammhlöða fyr. N. 1891. Þegd. áttu fyrning seti 17 fyr. komur um land allt eftir ókr. sem kommingal. setja, og : Ed. 14 fyr. komur : fjörðum, 321. — Fyr. var : N. samþyaset með 17 sammhlöða atkvæðum og við 3-umr. : Ed. með 6 atkvæðum gegn 5³.

Eruðu bætt. Komur fránn : hvar með fyr. skiptum, en : Ed. með noblum um skiptum fyr. 1893.

'9 Andvera 1893 ~~XVII~~ - ári, birti Benedikt Svartason grein: Um sjálftjörnumál Íslands fyrir Alþingi 1893. Þar telur þeim afnum kommingkjörs myrðugt tildega af leiðingum fyr. at kommingur sé óvo fjarlegum og málum þessi eru sérstök fyrir 1893. Land, at engin líkendá sé til at kommingur hafi: um at kaka þátt: löggjöfumni á fyr. at vian tekni motfallum, at landsmenn fyr. hafi og hins vegar vritit regulerun liðsíði með til Ed., en eftir, at fyr. sé óvinn, at löggjöfumni mætti noblum vit skiftin. Grundvölum fyrir skiptum Ed. komur, engi fyr. at vera miklu óháðan við löggjöfumni til Ed. menum, at fyr. sé komur til lengri tíma, heldt afkomst, og at fyr. hafi engin óhrif á þá deild. Ed. eigi at hafa noblum leiðingum, fyr. aldrinum, sem sé löggjöf óhrusta á 1893 ("35 ára"); samþundi vit fyr. óhrift fyrir verði Ed. - meiri at vera sér fasti: mannsfjárhús (321 "um land allt"). Síðan fyr. fyr. sinni, at stundar upphaf landsmanns hafa fyr. sinni kommingum leiddit sinni, at óll löggjöf landsmanns landi ekki: sjálflæði, þátt skiptum skilyði. fyr. sinni skiptum landsdómum ótak, fyr. at dómuminn tilgjöt: eftir ótak sinni at vera blutt dreugar. 4

Sigurður Stefánsson telur fyr. til andsvara at ótla megi, at með kommingal. verði: fyr. trygt, at : Ed. sitji jafnun vesturinn meiri og vesturinn, en ekki meiri flugsýningar, enda sé meiri heppilegt at agra Ed. fastari i sessi en mið sín, og fyr. skiptum leg hennar sé ekki sem fullkomast mið, meni hinn samt oft veignast gegn heft "korrektio" vit N. Um landsdómum sé óvinnagendi at lema með ekki en aðsakur mið fyrar. fyr. meiri, sem fyr. vitji © Borgarskálagrann, Íslensk Valdarskáli

1) Alpt. 1893 6. o. 159-165.

2) Alpt. 1893 B. d. 347-348.

3) Alpt. 1893 A. d. 613.

Alpt. 1893 A.

4) Alpt. d. 478-479.

árin og fóra áðruins eftir því, sens samanleik
þeirra og lög skipi þeim, enda meiri fórra
sitja a.m.b. Þ af dómendunum hins áðra dóm-
stöðs!

Vægarnestur athugi semdirnar bera
ur Christján Þóresson með. Hann telur vett
at afreina trúskiftið fyringsins. Fyrir ókær
fármánum fjöt, fyrir einn stéttarmanum sé nýr
óverulegan, sé það samhallett glingen at
hafa trúskift fyring, og ekki sýnilegt; henni
skyndi slíkt sé aðgert, meira ef vera skyldi
til þess, at fel-agt: komist; hér saman,
eins og standur hafi komit fyrir, hins-
vegar sé ekki heppilegt at slappa stjórn-
þjónnum fyrir, eins og hér til hafi. Ef
áðruins fjöltbjörnir fyrir eigi ekki að fyringi sé
at öðraet, at ekki sé með tungning fyrir,
at að fyringi sitji aðið meira, sem hafi nagi-
lega gefkingar í landstjórnarsíðum ~~verum~~
og ekki lega vegurinn um rekrutur opinberra
ambotta, sem sé hevlu fyringarmálið. —
Hét sé at hafa 4. umr. um frv. og vit
síðurum umr. varji greidd atfer. um frv.
"en bloc" ein þess, at borth. komist at.
Nú oft brevir vændrat: vit 3. umr. vegna
borth. og meira vit: brevit ekki, hvannig
frv. lit: ut eftir samþugt fórra.² —

Personum atkv. er þei einn svart, allt spær
komu notkun seint frum.³

Mit best. augl. til Þórssins nr. 14 15 des. 1893
er fyrst umr. at skrifstofu mynd af þeim verða stafsett
þá miðað með ófyrirvara samþuktar þess.

A fyringi 1894 var þareldist Svínus-
son frum: N.d. frv. til stjórel. um hin
síðstólen miðaður "Íslands".⁴ Þær var
samþugt óþreytt: hótum deildum⁵
og ein þess umr., en miki aði skift.

A fyringi 1894 varin um fremmur
ein fórrsson og fórlifur fórrsson frum
: Ed. frv. til haga um komningar til
Alþingis, en skyldi gengi : gildi sens
heit og hín endurskotða stjórel.

Frv. er um komningarverft og
bjóvarverft vitalega : samræni vit stjó-
relver., einflumen um bjórtimálf,
sbr.-I. hafla.

Komist

1) L.c.d. 484-485.

2) L.c.d. 487-488.

3) Sigrúnur Stef. L.c.d. 617.

4) Alpt. 1894 B 3-7-13.

5) Alpt. 1894 B d. 187 og A.d. 112.

6) Alpt. 1894 6 36-43.

at hvert ant i landinn er sitt björðarni,
þær sem björs skal 3 fm. til Ed.-af
síslunefðum og bejarstjórn, 921.
Fræmbóð skal vera skriflegt, 323. Bejn-
stjórnin: heyrjanir og hérn síslunefð
björs á fundi fyr 3 fm., sem björs skal
i hvernig ant, þó gannig, at h meint
er, bejarstjórn 'I sefjartarbaugstat-
ar björs með síslum. 'I sefjartarsýslu
h meint er bejarstjórn A hvernig meint
með síslum. 'Egja fjárdarsýslu og h
meint er bejarstjórn 'Eysti: fjárdar-
baugstadir með síslum. Nortur-Mið-
sýslu. Bejarstjórninnar björs þessa
meint er sinnum flóðki, 924. Hjör-
fundur er: heyranda kljóði og atkv.
greidd opinberlega, 3276-77. Síðan
er atkv. ein spinn síslum, sem i sama
ant er. Þá eru saman, og eru spinn
vætt björnum allum; Ed., sem flert atkv.
heyr fengit. Kljóði tveir eða fliri fengit
jöfn atkv. vður blæktast, hérn spinn
verða skuli fm., 328.

Horningarum til Ndr. er komið fyrir
á allt annan hatt. Sei hvert síslufélag og
bejarfélög á landinn skal vera björðarni
ut af fyrir sig og björs eimr fm., men
Austur- og Vestur-Bændastrandarsýslur
skulu bæta vera eitt björðarni og björs
eimr fm., 931. 'A Björðarfulli geta meint
bætið sig næmlilega fram en ða fari
skriflegt fræmbóð, 336. Björðarfundur er
haldinn: heyranda kljóði og fer hor-
ningin opinberlega fram, 3947-44.
Så er vætt horning, sem flert atkv. heyr
kljóði, en þó er enginn vætt björnum
fm. mena heyr kljóði meira
en helming atkv. spinn, sem greidd
er, og eru minni ákv. um upp.
Horningar til fess at ráðið
meiri blita, 945.

Málum var vist til 3 manna
m. og voru: hana horning löðin,
flutningarmum frw. og son A. Gjaltakum
N. Gutt: borth. um at ritit flutningar til
Ed. verði lengd til að sitt björðarni, þær

sem bjóða skal af sýslum. og bájanstjórnun
um 17 meðum. fóru til Alþingis. Áður var beth.
m. borsa eru til að sunnana frv. við fættu
áber. — Þó er að beth. frá m. um, að
sæ sem vett horum til Ndl., sem flest áber.
hef; blot: 5. Sí eru, að fleiri hef; blot: 5. jafn
meng áber., skal blit best: rata, hér
þeirra skuli vanta frv! Allar færrar beth.
varr samþykta? Frv. rump. i Ed. og
ölvursti: Ndl.

Af þálfu flutningsmanni er segt
um flutningan til Ed. skv. upphaflega
frv., að skv. borsmargalp. 1886 hef; átt að
bjóða til Ed. eftir blutfallsborningum.
Þat sé aðvintat vettast, þegar um politíku
flotka sé að rata, sva að hér flotken
borni einhverjum að, en þer sé ekki til að
dræifa hér, þer að hér á landi sé ekki um
politiske flotka að tala. V:5 fættu vende
borningarinnar líka miðlin flóknari.
Fréttbannulegat skv. frv. sín ekbert annat
en tvöfölur borningar. Að vísu sá mann
á fessum og meðfleagum tvöföldum bor
ningum, að sýslum. sé ekki bornar hér
hins til að bjóða frv., en þar sem í
sýslum. sitji vanalega bestu og hægg.
ustu með hérstims, þá verði þessi
áfærð ekki takin : sýrvert, fessibor
ning sé auk þess einföld og örvtin. Eft.
verði: þer heldit fram, að fættu fyrir.
bannuleg sé : ósamvanur við stjórnfrv.
321, og þurfi að athuga þat betur.
um borningarinnar til Ndl. sé þat að vísu
ekki vettlætt, að hvert að sýl- og bájan-
fjöleg bjóði 1 frv. ein kyllits til ihá-
tölu, og varí vettast að skifta þessi
sjefit utan, en við þat munum sýlur.
félögur síðus : vanta, og varí þat
ekki hægilegt.⁴

N.: Ed. fer að miki, að
áber. frv. um borningar til Ed. manni
nauvert: sunnuni við áber. stjórnfrv.
og hef; hér fessvega borit fram beth.
fer um, enda fótt hér, telji tvívaldelegt,
að áber. frv. um borningar til Ed. sé : sjálfa
sér hentugni og atgengilegri en beth. Áber.

1) Alþpt. 1894 G. d. 58.

2) Alþpt. 1894 A. d. 151-152.

3) Alþpt. 1894 A. d. 181 og B. d. 850.

þarleifur Guðrúnsson

4) Alþpt. 1894 A. d. 103-104.

1) Alpt. 1894 b. o. 57.

um hinni blota til komningar fyr. Nd. si
breygt: samræni vit ábor. um Ed!

'I Nd. er fari breygt at hegt sé at huga
sér, at Ed. verði ekki fullskippt og vant:
ábor. um, hvernig fari skuli fara. Vel geti
komist fyrir, at meiri verði tvegin at hjóta
sig fram til Ed., fari at fyr. Ed. geti
bundið vit at ferða at eitja i landssom-

2) Stýrhefstar Ámason Alpt. 1894 B. d. 77: næstu?

Forsvp. Stýrhefstar. fyr. fyrigríus
var rægður stafleitinger kommas W. mið.
1894, sbr. rættsgefini nr. 130, 10. nóv.
1894 og var málit fyr met mitar
fállið, at fari sinni.

1895.

A fyrri 1895 voru Stein Þoroddur
sen all. fram: Nd. fyr. til stýrhef. um
hinn einstöður málipni Íslands? Fyr. var
samhliðða fyr. fyr. en fyrgríð 1894
samþykkti. Fari var samþykkt óbreygt:
Nd. með 12 ábor. agn 10⁴ en: Ed. var fari
vit frá met völstræðri deigslára, með 7
ábor. agn 4⁵. Þá ilan um fyr. var ekki
ít af einstöðnum atritum fyrir heldur
hverr vanlegra varin at leita samkomun
lags vit stj. met fari at samþykla
þel-, etc heldur fyr. óbreyttar. Möt-
stöðumenn fyr. vildu skora á stj. at teka
til greina ódeltek. fyr. en rægðu, at
um senni aðeinsriti: i fyrir komulagi aðst
stjórnar hér, tölu vætlærra. skipun lands-
dóms al. heldur komist fram með skift-
um ekðanir.

6) fyr. einheim umr. i Nd. Alpt. 1895 B. d.
189-812 og næl. næmardómr. Nd. C. d. 174-

277.

Gud. Guðmundsson, Þjóði Sigfús-
son, kon. Jónasson, Þórhilur Þórem, Valtýr
Guðmundsson bain fram: Nd. till.
til þel. um stjórn.-málit. 'I till. er
ljóst að fari, at Nd. heldi fari vit sjálfs
stjórnarsöfum laundrus eins og fari
hafi komið fram: stjórn fyr. fyrigríus,
en at líklin skori á stj. at blanda til
um at teka ísl. rísmál undan ríkisrá-
inn denksa, at met myggum stýrhef.

verði aðeins lærning á óþreygt hinnar
óðru stjórnar Íslands sérstöku með
þannig að Ndl-Alþingis aði ávælt
komist fram óþreygt þeim leit í hennur
hér bresst um, um landnum manni, en
mikið á Alþingi, að stofnun verði land
dómuð hér á landi, skipanum um landnum
mönnum, en denna: málum þeim, en
Ndl-Alþingis éda komumur leitir höfði
ágæt hinnar óðra stjórnanda hér á landi

Nokkrum brent. vorn gerðar á
fessari til. en fær skifta deki mál.
Sínumagi við aðra fessi, að af þeim sérst,
að áhersla en lægð a. að fari sé Ndl-en
deki Alþingi: heild - en að komist fram
óþreygt á landinum ít af óðru stjórn: sl.
sínumála. Till. hér samþ. með 14 áðru.
ágæt 8.

Til sevarandi fáh. fessari samþegi:
Ed. sínumagi fyrir sitt. leit: með 7 áðru.
ágæt 3.

Fyrir till. eru farið þau rök.
að: hava sé teknir óvaldarmiði stjórn-
málinn og um þau sé meðum sammáli,
þus önnur atviki: si að vísu mikilvæg
en deki mis og fessi, en um þau sé
og kljótt: atviki að vera skiftar skotunum,
f. a. um um skiptum þingrins og kos-
ningarinn. 4

4) Guðl. Guðm. Alft. 1895 B. 1. 32-38.

5) Alft. 1897 B. 3. 171.

1897.

A fyrri 1897 flutti valtigr Guðm.
sunndorsom: Ndl. fyr. til stjórh. um brent
á stjórh. um hin sérstaklega málþri
Íslands, 5. janúar 1874.⁵ Þ fyr. skifta
fessan brent. vit stjórh. mál hér; Skar.
stjórh. 33 bær vötugjafum, að þreygt á stjórnar.
athöfnunni: Þrl. sér málinn, og brenn
Alþingi fyrir sitt leit: að þreygt fram á
hennur vötugjafum eftir þeim vegum,
sem máluðum vorður skipt fyrir um
fret 1. Skar. stjórh. 334 óskal vötugjafum.
um heimilt að veita öðrum manni um
bod til að vera á fyrri vit lítið sér, en
þeimra á bor., sem um forföll gilda. Loks
á að brengta stjórh. 361 ora, að vit stjórh.

Zor skar. 1. ábor. stjórh. um standarþekki
óskal besti rettu mikilvægi, þannig til
f. fessi hana ut, denna mið þau, en
Alþingi höfður á hennur vötugjafum
fyrir Ísland.

gáðum. Þó
samfyrsta af þessum gáðum skat ekki vísfa
fuglit, semna stjórnin vilji: stytja málit,
slekkur breyst. miðan. - Flutningsarmáðar
tök fyr. aftur, en það komur í n. i.
Ndl., en Benedikt Sveinson tók það upp
aftur til þess at fá það folt og var
það aðst, en alhvarfingir fyr. aðeildun ekki
áber. vegna þess, at þær töldur með fimm
aðst gáði at þinginu!

Minni blaut: stjórn. n.: Ndl. var
fram við fyr. til stjórn. um breyst. á
stjórn. um hinri réntakalegan málþri Ís-
lands 5. jan. 1874: 331, 2, 3, 25, 34, og 2.
áber. um st. sakir? Fyr. gettu breystur
stjórn. 31 suo, at ísl. eimrni eru teknar
undan ríkisráðinum darska. Stjórn. 32
á at mala suo fyrir, at rítagjafirn fyrir
Ísland megi ekki hafa önnur stjórnar.
störf á heimli, en heit aðsta vald: men-
lands sláttar á ábyrgð rítagjafans fengit:
hender landsköftingja. Skor. stjórn. 33
skal rítagjafirn bera ábyrgð á stjórnar-
stlöfnum. Klönnunum eru Ndl. Alþingi-
s: aðra kant rítagjafann fyrir embætti.
rekstur hvars aði í þeim regnum, en
mánað verð: skipt fyrir um með l.

Skor. stjórn. 334 aður rítagjafum við
óðrum manni umboð til at mala fyrir
síg. Afríði einungis af henni er forfallen
vega sjálfdoms eru annars ekki, en at
óðrum kost: meðin landsköftingi á á-
byrgð rítagjafar. er henni meðin ekki sjálfr.

Af brot. þeim, sem komur fram
við fyr.: Ndl., skifta málir fimm
fyr. Valtg. Guðmundssyni: Að: stjórn.
33 segi það aði um, hvernig ábyrgð
verði: komið fram á hender rítagjafar,
at Alþingi komi henni fram fyrir
við heimili, og breysti at suo 2. áber.
um st. sakir; samvinni við það.
þrimast, at: Stjórn. 334 verði sett
heimili fyrir rítagjafann til at
veita óðrum manni umboð til at ver-
a þingi við líst sín.³ fimmur brot.
vora feldar.⁴ - Fyr. sjálft samþ. við
3. um. Ndl. með 19. semhl. at ber.⁵

1) Alþt. 1897 B. d. 518-531.

2) Alþt. 1897 b. d. 169-170.

3. áber. um st. sakir: stjórn. skat
mala suo fyrir, at hest: ríttun ríkisá-
ðanni: fersum meðum, fari til um
vald l. komi ut.

3) f.c. . 3. 164-165.

4) Alþt. 1897 B. d. 704-705.

5) f.c. d. 784.

- 1) Alft. 1897 B.-d. 436-437.
2) Alft. 1897 A.-d. 474-475.
3) l.-c.-d. 532.

Stjórar. m.: Það var fram móðurars
borth. f. a. um, at akarvaldits í vildgjala gott
fengit Alþingi: heild um daki Ndl. einni,
ska borth. við stjórar. 33 og h.-áker. um et. teknar
Allar borth. m. -vomr. samþygðar, og frw.
sjálft við 3. umr., með 6. áttar. gegn 5.

Heimil blæti: stjórar. m.: Ndl. heimil
til að frw. gotti sett aftur: sama hóf
og fóð var, en fóð fyr til 3d. 4. persóna
og ótrær borth. voru gott fóðar et. teknar
aftur og frw. sjálft síðan að lokum
fóð við eina umr.: Ndl. 5.

- 5) Alft. 1897 B. 1849-1851.

Valtir gott undanskón vökstyrður
hit upphaflega frw. sitt á þeum hóf, at
: frw. hafi ekki annat verið tekit en fóð,
sem næsta fótinum hafi hæft (yfir
landit, en hinna ekki að fræst, sem
minna hafi að ritist, eru og hafi fóð
sítt verið tekit, sem aðst. hafi verið til
at atla að fengið aðt: frameng. Þar
breykt mágn í skýrum 3d. Það megi aðt-
vítan teksa inn: stjórar frw., en fóð sé
ekki undanskólagt. Þen að heimil megi
komu að með seintökum einhöldum l.,
skr. heimileit finni, sem til pers. sé
vætt: stjórar. 1874 55 14 og 15. Um land-
dómum standi svipet á: Landsbólting
síði fóð skilyð: fyrir staðfestingu.
frw., at ekki fengi að leysa upp kín-
i, þó að hæðan deildin sem fóð ekki
breynt. að stjórar. nema fari að engu. at stjó-
rar. vildi stytja málit? Að minn fóð var a
mál: sammála um, at persi breynt. að
bl. stjórar. sé mikil afturför og komi
ekki til mális.

- 6) l.-c.-d. 23.

- 7) l.-c.-d. 27.

- 8) l.-c.-d. 20-33, 34-74, 80-Hq.

Af þeim aðritum, sem hér skifti
máli, eru næstan umr. um. breyt. a-
karvaldits, ekki fengit Ndl. einni et.
finngiven: heild. Fyrir henni fyrir eru
fóð þær rök, at síðt sé: bestu um-
veni við stjórn skýrleger reaðun gerist.
um fóð, sem: Danmörkun gildi. Síð
liklegast að fari veri: framengust: persi
efni, sem sniðt sé ekki Dönum. gettu
fyrir komu leggji og keppilegast aðrir

skipptar fingsins. Þen vart sein fyrir því
at gerð, at hafi komið innleidur politíðarinn
dómarstöll, landsdeildum, sem sjálfsæt verði
a. a. l. skipptar 2d. - mónum. Þó ábarn-
valdís verði hinsvegar nán fyrir fengit:
hendur öllu finguinum, það sé bora fyrir
þetta ekot; og erfiðara at bresta þui
á eftir: Hér er ódalegji Valtjós Guðm.
Síðan færsser á bor. sér að ekki, at gerð sé
vát fyrir, at dómurinn dómarstöll dani:
fessum mánum; og með því, sé óbeint
viðurkent, at gundi vallark. dómurinn gildi
hei at fyrir best:³. - Þenn ekotuminn, at leita
ábarnvaldís vera: höndum alls fings-
ins, en studd með fyrir, at 2d. Alþingis
hefði dekkert dómsvald og fessvega vist.
Íst engin aðeða til at svifta henni fyrir
blundskild: ábarnvaldins, sem henni
með vettu beri, skor. miðgildandi stjórn-
arskipptar. Á bor. um landsdeim verði
sett ritargf hennum verði seo hefð,
at 2d. skipi henni at einhverju leigti,
það meiri henni við fyrir ábarnvaldísinn
en óheppilegt sé at höglanda fyrir fyrir-
fram, at 2d. skuli skipa landsdóminum.
Meini hleði: fagurðag 3d. verði: allt af
þjóðlegörni fyrir, seo at fyrir hefði
ábarnvaldís eftir sem aður: hendi
sér. Í Dannmörkin, Englaði og Noregi
sé allt öðru vizi aðstætt fyrir at fær
sé dómsvaldís a. a. l.: höndum 2d.
og fyrir ólíkelegt, at ábarnvaldís se
hefði 2d. aðrei, í 2d. skippt fyrir a
miði: ó dómsvaldís óskelsi eigi
levonug fyd. fátt: dómsvaldins og fær
fjalli báðar deildir um ábarna.
Það bunið fyrir og at verða fyr. til fello
þjóði at: at ótta samþykktja till. minn
hluta m. : Ncl.⁴ - Af orðum lands-
dómsvaldís, 3d. Guðm. d. 654-655, 1796. höfðum
1797 og Sigmundur Steffensen A. d. 444.
vinnuveinlega hefur leigit at baki
fessari deildum um ábarnvaldís, lefu
venjum hvort gera skyldi vát fyrir, at
níðisfingit að: einnig komið fram
ábyrgð gegn váttagjafanum.⁵

1) Úlfemur Guðm. 2. c. d. 646-647, 1796.
1793, 1808, skor. nán meiri bl.: 2d. Alþt. 1897
6., 5-546.

2) Einan Guðm. Alþt. 1897 B. d. 691.

3) Kristján Guðm. Alþt. 1897 A. d. 517-518.

4) Valtjós Guðm. Alþt. B. d. 263, B.
d. 660-661, 3d. Guðm. d. 654-655, 1796.

5) Alþt. 1897 A. d. 446-447. h. f.

1) Valtgj. sedan. Alpt. 1897 b. s. 2b3.

2) Helmers Góðrænn ^{dag} Aalpt. B. d. b47-b48.

3) Alpt. 1897 b. 482.

4) Alpt. 1899 b. s. 184-185.

5) L.C. d. 245.

6) Alpt. 1899 A. d. 28-29.

7) L.C. d. 44.

8) Alpt. 1899 B. d. 199.

um manni umboð til að meta í Alþingi sér
vit blit, er vörstudd með því, at vörturn
á henni geti orðið óþengileg fyrir þingjöt tilfellt
þar sem þingjöt sé i tvær deildar, og
vötagjafir ekki reyna eins og geti því ekki
verit staddir sjálfur : báturn f.d. : eins!

Þegn þessar er því heldit frams, at þessi
heimildi munið yta undir vötagjafum til
at meta ekki sjálfur á þingjum, og sé
hinn fersvega óþengileg?

Fáh. till. framkvæm : Ed. um vörusvæði
skipaði ekki með.

~~Ed. um vörusvæði framkvæm :
Ed. um vörusvæði skipaði ekki með.~~

1899.

A þingi 1899 bárn Sigurðar Stjórnar
ánuman og þorleifur Góðrænn fram því
tök stjórbil. um breyt. á stjórn. um hin
reiðstaklegar miðlun Íslands, 5. jan. 1874. 4.
Fors. en rannsleigða frv. Ed. 1897.

Háinn blit: m. : Ed. var fram vökken
bott. og skiftir fyrir mali, at fella stjórn
náður í stjórn. 53 og h-aður. um st.
sakir áker. um ábarmvald konungs
og einræði. Gá en og heimildi vötagjaf
a myndum til að hafa umboð manna
meta fyrir sig á þingi, skv. stjórn.
534. Þórs, at stytning stj. vit stjórn.
breyst. þarf til að þingraf verði: af
af stjórn. breyst, Áker-stjórn. 561⁵. Bætt.
m. voru samþykta, og frv. vit 3.
meðan. samþykta með 7 áker. aðr. aðr. 3.
5 Ed. var frv. folt með 11 áker. aðr. 11.

'I um. en því heldit frams. at
frv. yrði: at man að gengilegra, af fjórd
björnum fyr. : Ed. yrði: fyllegt upp:
q. og en spund, hvort stj. muni gengi
at frv. með þeim breyt. fætta ótrit:
se fylgimargið um stóðu Ed. gagn-
vant vötagjafum. Eins og miði standi
geti hending orðið þess valdandi, at
fjórdbjörnir fyr. verði ofurlit: konur
: Ed. El. vötagjaf: muni að þingi manni
hun að jafn: hafa fylgi lagði fyr.:
bargarsáum sínum, og af fari konu
fyrir, at einhver fylgdi konum ekki muni

mundi henni sýðja henni vir sessi
við næsta lejðstínumáli. Alþingi mundi
forsmága, at feri, er Ed. meinti, standa
of ekum fórum aðgjárt vaitgjala og
stjórr, ef engin breyt. get: gerð a fyrir-
komulagi hennan! Næf öðruumáttar
feri ^{eins} lauk ákvæta, at ekki fyrft: $\frac{2}{3}$ fmi;
at mæta: S. f. tilfess at fundur get:
lögmatun, kennist hinsegar ekki full-
trúggings fyrir feri, at stj. get: ekki
eigst málum fyrirs a fyrir og sama miði
mundi líklega segja, fótt ákvædit get:
at ekki fyrft: at mæta feri meina
heimingar Ed.-mannar, fótt $\frac{2}{3}$ allra

1) Jón Gelsesson Alft. 1899 A. d. 33 og Einar
Gunnarsson B. d. 180.

2) Einar Jónasson Alft. 1899 B. d. 180-181. fmi. fyrftu rænt at vera i fundi.
Jón. Guðjón Guðlaugsson d. 191-196.

3) Sigurður Stefánsson, Alft. 1899 A. d. 41.

4) Alft. 1899 B. d. 181-182.

5) Guðlaugur Guðm. l-c-d. 170-171. at $\frac{3}{4}$ Nl. samfiskeri stjórn. breyst,
en at vir telja. at slíkt ákv. mundi

6) Guðjón Guðlaugsson l-c-d. 192-193 með öllu ófullmeigjandi fyrir fyrðina!

1901.

Fyrir Nl. Alþingis 1901 lögðu vat-
tigr Guðmundur, Þórus Þorstein, Stefán
© Borgarsjálasafn Reykjavíkur

Stefansson fmr. Skasfirtunga og Jóhannes
Jóhannesson fmr. til stjórkpt. um breyst. á
stjórar. um hin sérstaklega málfrí Íslands
5. jan. 1874.

1) Allt. 1881 6. s. 178-181.

Fyr. var um fyrirkomulag hinnar
áðru stjórnar og ábreygt sem kljúða fyr.
Ed. 1899, en upp : þat eru teknir nökkrum
ákv. vitvilegandi Alþingi. Fannig skal
fjöldi fjölfjörnum fmr. upp : 34. skr.
breyst. við stjórar. 314. og verða fyr. : Ed. 14
fmr. og : Mál. 16, skr. breyst. við 915. fyr.
skal breysta stjórar. 317 um bosningarathinn
svo, at : atðr kempstatarborgara sinnar :
L. L. T., bora nið kempstatarborgarar og
áðrir borgarar : kempstötum, sem eigi
erum öðrum hæfir sem lígi, ef þær gjölle
: þær bojavaggið, a-m-k. 4 hr. á ári. og
er fannig gjaldit einnig leðsat, en fremun
breyst. at c. l. t. um fyrvalbartarnefni
fannig. at mið fyr. vettinum fyrvalbartar-
nefni og áðrir borgarar : breyppar, sem
eigi eru öðrum hæfir sem lígi, ef þær
gjölle til seinten a-m-k. 4 hr. á ári.
Þessum hæfum litum mið breysta með L.
Stjórar. 318 skal breyst á fann hætt, at
þat megi, at meiri en heiminingar fyr.
nið brenni deildisinni um sín sé á fundi
i 3p. og eigi þátt : at hava a greiðslunni.
Stjórar. 319 breyst. at megi, at þat meði,
at meiri en heiminingar, se á fundi :
deildi og greiði : þat ákv. Loks eru
þær afbrigði : fyr. fyr. Ed. 1899, at
engin breyst. en gerð á stjórar. 361,
vitvilegandi breyst. á stjórar.

Hætt á eftir, at spæta fyr. kom
fram hvern færðars. H. Þjórmason
Hennar Gelfstein eft. fram : Mál. annat
fyr. til stjórkpt. um breyst. á stjórar. um
hin sérstaklega málfrí Íslands. 5. jan. 1874

Skr. fyr. skal bata fær inn
: stjórar. 31, at eigi megi ákvæða, at Ís-
land hafi fulltrúa á ríkisþinginum, men
með L., en bæt: löggjafarvald ríkisins
og hitt sérstakar löggjafarvald Íslands
samþykkti. Skr. stjórar. 32 skal ákvæða,
at valheyrar verði tvær annar misstur á

2) L.C. s. 186-189.

'Íslendi og henni : Haugmannahöfn, Stjórn. 53 ákvæður, at ræðherrannir beri ábreygt á stjórnarathöfnum sínunum. Hornungur eto Nd. Alþingis aðeins bæt í þó fyrir embættisréðstun spárra. Þau dönnur á 'Íslandi' dæmi fær mið, en hóftið kemma at vanta gegn ræðherrum á 'Íslandi', en bæst-réðstun fær mið, en hóftið kemma at vanta gegn ræðherrum fyrir 'Ísland', sem hinsfætur er : Haugmannahöfn. Ábreygt ræðherranna skal ákvæðin með l., og þarf til fær lög koma út skal bæst-réðstun ríkisins, slav.-t.-ákv.-um st. salar, dæma fær mið, en hornungur eto Nd. kannat at hófta á hender ræðherrum um á 'Íslandi' út af embættisfarslu hans. Þa er : stjórn. 51 h. batt ákv. um, at hornungur aðeins hóftið ræðherrana nema með samþykkni Nd. Alþingis. Þær. stjórn. 534 a heimildi ræðherra til at hætti um broðsmá meða fyrir sig á fyrri at vera frægur en slav. hins fær. - Skrárinn Alþingis breyttist á fimm hatt, at fyrir faga seti: 32 fjarðbjörnir fær. og 4 hornungsbjörnir fær. slav. stjórn. 514, og eiga fái seti: Ed. 8 fjarðbjörnir fær. en einangris 4 hornung björnir. Ákv.: stjórn. 517 um borningaráthi breyttist á fimm veg, at slav. a. líð hefja réttum fær bandar, sem hefji hófti á 1 hundratíð jöðru eto meina og gjálða nekkur til allra stæða, fó með sömu undantekni. og áður.; slav. b. líð hefja réttum alhir kerfumur; kerfstoðum og kerfptumur, sem skei eru öðrum líðum sem hín, ef fær gjálða a.-m. le. 4 hr. á ári sem ekki ít seður, fersum ákv. um ekki ít seður með fó breyta með l. Ákv. um embættismánum og prífumum at fari til óbreytl, slav.-c. og d. líð. Með l. má vita bornum borningaráthi. Þær. stjórn. 518 skal 3 ára bíseta: löndum Dena: Nortunállu meggja til björngangis og sunfumur meggir 25 ára aldur. - Þær

björnagæs á ber. um óberlegt. Á stíður. 98
18 og 36 um seðar sömu breytingar og
i fyr. Valtjóss Guðm. og fílega um það.
hverrar manarinn fyr. fyrst; at mæta í
fund: 36- og deildum til fess at a.
þykktu með fárt sér. Í fessum fyr. er hins-
vegar breyst. á stíður. 95 um, at fings-
stutinni skaldu vera 8 vikur, og þóles ekki
um nýja grunni ritvirkjandi frithöfji Alþingis
at miðustu með aðra orðabreytingar á stíður
940 einum fess, at orðið fingsdeild
kemur i stað „fing.“

V:ð meðfert fingsins á málum
van fyr. Valtjóss Guðm. og fílega heft
til grundvaller, en fyr. L. G. B. og
fílega folt frá 2-umr! - V:ð 2-umr.
: Nd. van sin borth. samþykkt at beresta
stíður. 317 ses, at b. og c. líðir sameinuður
i vinn b. líð á þa líð, at (áttak) borninga
vætt hafi allur hordumann: þærstöðum
og hryppum, sem dekkir sé öðrum líðum.
sem hýr, ef þær gjalda a.m. b. 4 hr.^{an}
sem aukar í tvar, og með met l-apnum
aukarítevans greitshugs sem skiltugt;
fyrir borningarsíði. En fyrmen er sam-
þykkt 8 vikus fingsseta, - fyr. á miði-
vorn feldar borth. fyr. minni bl. stíður.
n. Nd. um at beresta áber. fyr. um
hins æðstu stíðum og áberþykkt á henni
: fyr. átt. sem a: fyr. L. G. B. og fíl-
egar, en fyrmen borth. við stíður. 317 um,
at met l. megi veita ekkium og öðrum
ðagistum hórum borningarsíð til Al-
þingis. Ef fær fullmægja sömu skil-
gjum, sem sett eru um hordumann?

1) Alft. 1901 B. d. 117.

2) Alft. 1901 C. 339-341. B. d. 78-80.

3) Alft. 1901 B. d. 83.

Forsv. fengur var samþykkt við 3-umr. Nd.
met 12 atkv. agan 10³. fengur fæt barn
til Eð. bárin g. Glavsteða og g. Góðaum
fránn borth., sem m.a. gengur ut á at fella
níður breyst. við stíður. 95 14, 15 og 17. f.e.
fjólegun fyr. á fingsi og deildum og nýju
um borningarsíðum, en setja í fess stað
heimild til, at áber.: 314 um tölu bor-
ningbjörnum fyr. og 316 og 17 megi
beresta met l. en fyrmen at fings verði ekki
vafð út af stíður. breyst með stíðum vilji-

1) Alft. 1901 C. d. 48b.

2) Alft. 1901 A. d. 11h-113.

2 f.s. à bandum, mörnum : bejum og
bræppum, umbæt: smiðum og þróf-
mörnum

3) Alft. 1901 C. d. 547-548.

4) Alft. 1901 A. d. 11h-113.

5) C. d. 123.

síða stýðja málið: fersan borth. vorn allur fóldar: frá bárin Gudjón Guðlaugsson og Guðrúnur Vigfússon frárið borth, sem fyrst og fremst gengu út eir at bora hinn óðra valdi og áþreyðist að fari fyrir að sama hatt og Dr. H. B. og fílegu: N. d. vilður. En fremur vilður fari líta brenda stjórn. 317 um horningaréttum ríos, at upphaldsárin: as-d-
lit, felli ritur og: stat fers kennið réttum helð: hvar meður, er ærði: : beraða skátha til landsgjóðs og: blaut-
eigandi reitir - ða bejar-sjöt at sam-
tökuð laur. à ári, ef kann en ekki haf-
ur öðrum sunstóleum manni sem hín
éta fastur fatis- og atvinnuþiggjandi
hans mestan blauta árins; fó og take
upp: gr. ákv. um ekki og at van
ðögíftur konur, sem folt van: N. d.
Sóls skýldi: ákv. um st. sakir tekið
ákv. um hvernig fengseti skiftist
á byrðanni³. Allar fersan borth. vorn
fóldar⁴. F. M. var síðan samþykkt óþreyð
við 3. um. Ed. met b. ákv. egn 5 og
afgerðir frá fenginu⁵.

'I um. er sagt, at flesi breyst
á skipun Alþingis og lögnat: feng-
setu hafa verit teknar upp: f. v.
og ófólkileg. óskorunum fjoðarinnar og til
hennar svarar ekki, at flesi at tryggja f. v. fylgi hennar.
Spurningin um skipun Ed. sé orðin
svo samkvæmt stjórn.-málinum, at fars
leggji áhenslu á, at hvarthveggir sé ráðið
til lykla jafnahlíða, óthst at annars verði
Ed. ekki hreysti at sinni. Vegna andstæð-
ingarinnar hafi hins vegar breyst. á 961
verit feldur í f. v. Skatturkvæst sé at sam-
þykla flesi breyst. fersan, fói at ekki verði
met rökum sagt, at fars merti: samþund-
lenduna. og sé f. v. ekki at óthst
at festingarregju að fari á grund-
velli! Fjólgum f. v. sé nærdaginn les-
máni bl. N. d. (Waltíð Guðrún, Þórunn Þóruð, veður fers, at með hafi: óthst, at
Guðrún Guðrún, Skuli Thorodður) C. d. 302, ráðgjaf: gr. of að miða mikill, ef henn
A. Kristján Guðrún d. 34, 98, 100. : taki seti: @Borgarsýslusána Reykjavíkur

gjir Ed., ef skipður kennur varíð ská
bræðtri. Fáðum Þegar. fær. hefð ská
þótt fær. veða fers, at fái munni
Ed. verða meðan fámen. Fjöldum
fær. sé líka i bestu sannræni við
stefnum þines Sigurðssona, enda hefð
fólkssjálki valið til tólulega meiri
síðan á henni dögum en fersari fjöldi
var muni! Gá hvíli og meini at örf
mín á þinginum er varit hefð 1875
aukt fers hefð fengjungildi af hálfin
sl. at j. dækkunum erlendis varit
með miklu tilfjárunlegri hein
síðari án en fyrst framan af. At
vísu verðast hætfullit: Ed. milli
þjóðþjörnum og konungþjörnum
fær., þamming at meini hæti: deild
arinnar verð: þjóðþjörnir muni. En
það til fers sé lík; at konungþjörn
er fær. sé engi tilfredið með farið fyrir
augum at allega, at hefð stjórn fylgir.
Flott á þinginum, heldur með farið eitt
fyrir augum at hefð tryggja, at fings;
íð sé at j. skipð meðan muni
aukt hefð: seinstaka gækkingar á meðal
spinsverra málar, þa muni fætta at
vit: ekki geta orðið at aigreiningar
þilfingi sé og: vann og veru ein-
deilda-fingur með tvíars málstofum
og hvernig fers vegna vor alveg fyrst-
ing slíks flotles, aukt fers sem vænt
mundenfarið ára sijn fari glögt, at
konungþjörnir fær. Flotles sig um skot
min a meðfumum á same hætt og
þjóðþjörnir án tillits til skotana

1) Valtirð Guðum. Alft. 1901 B. d. 11-12.
sbr. 2) var fámsor d. 80-81 og nál.
meini bl.: Ed. B. d. 475.

2) Nál. meini bl. Nd. Alft. 1901 6, o. 30. Stjórnarinnar? - 'I gánum þjóðan-
um, einum á Austur- og Norðurlandi
aukt hefð: konum fær, at varusavent varí
á 1/3 fyrstu at vera á fundi til fers
at henni væri lögnstur, og hefð meiri
farið fær a at brenda fersum: sem
hört og: Danmörkin sé, fætta at miði
sé ekki miðbreynt, en fái óhætt at sam-
þykla fari.'

3) Valtirð Guðum. Alft. 1901 B. d. 14. fylgja fari?

Þegar á hr. fær. um skipan Ed. er
þa heldit fær af landshöfðingissi, at

Högl - Högl

...stjórnun mani ekki staðfesta frw. af þessi
áber. verði hættum óvægth. Stjórnun ekki (þa)
möt hællin gær, at skipulinn Ed. verði brennur
á fyrri leit, at fíjóðin kígosi heint til dökkt
árinnum! Æ geymskellir fersarar um firhús-
máan teknar fíjhús Glavstein næstast
at samþykktja borth. síma, enda vanti;
frw. áber. um, beratam þeir frw. eigi
at koma, sem við skuli bora. Þa er
þei mótmalt, at þau sér almennan vilji

1) Alft. 1901 B. d. 27.

...síðan langur undirgötun að myndum
at he is no, Áhugafel i málum og he
vægði meginhlutum go ógum undirgötun.

2) Magnus Stephensen, Alft. 1901 A. d. 95 at fíjóða frw.

Frw. er heldit frum, at meini
trúgging um höggvunnið hæddi
at óvægth. Þa er óvægth að óvægth
at he er óvægth. Þa er óvægth að óvægth
vegna frw., at Nd. ni: rann vettu fíjóð

3) Guðjón Guðlaugsson, Alft. 1901 A. d. 81.8, almennan deild.

Eftirtætarvernt er, at frw. er
heldit frum, at seintök áber. um bráðar
þingdagsjárn. sé óförfir hin að landi vegna
þess, at eftir skipulagi Alþingis ætluð
er ekki komið fyrir, at eigi væist sam-
þykkti að fíjóði, þar sem hættar deildirnir

er æt: aðeigjir sáman til ókvæða og
afl áber. ráð: virslitum. Í Danmörku

ré öðru málum at aðeigja, þar sem land-
þing og fólkþing æt: ekki aðeigjir
sáman að fíjóð til at aðeigja fullvæðarir.

4) Jóltir Guðrún, Alft. 1901 B. d. 103.

slik að aðeiningarsánum sinnum.⁴ Á
mót: fersum er ekki breiðlinnis horit
en oft get: komið fyrir, at Alþingi
samþykkti ekki fíjóði.⁵

5) Glámuður Glavstein l-c. A. III

Að lokum mið aðeigja frw., at Sæ-
varal. Þjórmason var frum: Nd. till.
til fíj. fr. Nd.: fr. sitt at skora að stjó-
ða leggja fyrir næsta fring stjórnun,
sem veit: Íslendi meira farsat: yfir
mánum sinnum ein fíjóð, sem samþykkt
hef: verit af báðum deildum og Nd.-hafi:
samþykkt aður en fréttist um stjórnun-
skifti: Danmörker. - Till. van feld
á meint borth., sem frum komu.⁶ - Því er
vegan sendi Ed. konungs óvægth, þar
sem mi-a-ver sagt, at meiri vildur
komu frum fíjóðum bröfum en at hafa
komist: ⁷ Borgarþjálasafn Reykjavíkur

6) Alft. 1901 G. 619, 626, 663, 681 sbr. B.
d. 172-173.

7) Alft. 1901 A. d. 662, fr. 819.

1902 - 1903

Fyrir Nð. Alþingis 1902 leað: stjórn
in fram fyr. til stjórn. um breyst. á stjórn
um hin sínstaklega miðlefni Íslands 5.jan.
1874:

Skr. fyr. á ráðgjafum fyrir Ísland
átt verða bisettur: Reykjavík, en átt verða
upp: mikilvæðir lögg og mikilvægar stjórn
auðvælunarinn, stjórn. 31. Ákv. um óþreygt
ráðgjafa og hvernig henni verður fram
komit heldur óþreygt fyr. fyr. fyrir 1901,
stjórn. 33 og 34-ákv. um at-ækin.
Fyr heldur og óþreygt ákv. fyr. 1901
um fjöldum fjöldkjörnum fyr., fannig,
at fyr.: i Ed. verð: alls 14 og : Nð. Nð.
stjórn. 33 14 og 15, en fyrirum ákv. um
mijnumen bosningaráðar : stjórn. 317
og lokas ákv. stjórn. 33 28 og 36 um at
fyr a-m-k. meina en heiminingar deildar.
Meina fyrst: at veror í handi : deild
og 34. t. t. at ekki tveimur fyrst sé.

Fyr. var samþykkt með lítilsl-
háttar orðabreytingum. Fyr. einum, at
náðherra kom : stað ráðgjafa og
ordin : borgstöðum og hreppum " voru
fjeld vísar in stjórn. 317 b. lit. ² Fyr.
var samþykkt : báðum deildum : einum
hljóð: ³

"I athugið sem durrur við fyr. er
fyrst getið, at af Alþingi vilji mið heldur
samþykkt fyr. fyr. 1901 óþreygt, fyr numi
fyr. verða staðfest og se fyr fannig
á valdi Alþingis heort fyr. fyr. vilji.
Heldur, en eigi fætta fyr. at na stað-
festingar verði at samþykkt fyr óþreygt
lit. sama heft: þegar átver komit fram
i hóðskap kennings til Íslendinga, nr. 3.
10. jan. 1903.

"I um. er myög vibid lit. 4 at
fyrir atvistum, sem hér skifta mál. fyr
kennur fyr fram, at nánumum fyrir
m-a. um vanta ákv. um landsdóm ⁵ og
debi aðri náðu róttale breyst. á skipun
sd. ⁶

1) Alþpt. 1902 6. 5-1-7.

2) E.C. 5. 70, B. d. 32.

3) Alþpt. 1902 B. d. 35, A. d. 54-55.

4) Alþpt. 1902 6. 5-3-4

5) Nál. meini bl. Nð. l-c. 5-19

6) Söglutextur Ármason Alþpt. 1902 B. d. 33